

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น
โรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

เทวินทร์ สงเคราะห์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดนตรี
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**THE FACTORS AFFECTING THE REHEARSAL OF
BEGINNING PIANO STUDENTS OF PACIFIC
MUSIC AND ARTS SCHOOL HATYAI
SONGKHLA PROVINCE**

TAEWIN SONGKHROK

**A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Arts in Music
Academic Year 2015
Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University**

ชื่อเรื่อง บัญญัติส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น
โรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา

ชื่อผู้วิจัย เทวินทร์ สงเคราะห์

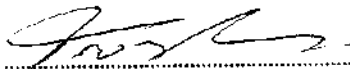
สาขาวิชา ดนตรี

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี

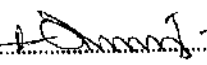

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.โกวิทย์ ชินศิริ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์)

..... กรรมการ
(อาจารย์กำจร กาญจนถาวร)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ธีระพันธ์ อ่อนเถื่อน)

ฉันทิต์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น โรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอบางบาล จังหวัดสงขลา
ชื่อผู้วิจัย	เทวินทร์ สงเคราะห์
สาขาวิชา	ดนตรี
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมเปียโนของนักเรียนที่เรียนเปียโนระดับชั้นต้น โรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอบางบาล จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น ของ โรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอบางบาล จังหวัดสงขลา จำนวน 76 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มาตรฐานค่า 5 ระดับ และแบบตรวจสอบรายการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้นของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอบางบาล จังหวัดสงขลา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านแรงจูงใจต่อการเรียนดนตรีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านความคาดหวังต่อการเรียนดนตรี และด้านครอบครัว มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

คำสำคัญ : การฝึกซ้อม เปียโนระดับชั้นต้น

Title **The Factors Affecting the Rehearsal of Beginning Piano
Students of Pacific Music and Arts School Hatyai
Songkhla Province**

Author **Taewin Songkhrok**

Program **Music**

Major Advisor **Associate Professor Dr. Manat Wattanachiyot**

Co-advisor **Assistant Professor Banchong Chonwirot**

Academic Year **2015**

ABSTRACT

The objective of this research was to study the factors affecting the rehearsal of beginning Piano students of Pacific Music and Arts School Hatyai Songkhla Province. The sample included 76 students of beginning piano class. Data were collected using 5-point rating scale questionnaire and checklist and were statistically analyzed in percentage, mean, and standard deviation.

The findings revealed that the factors affecting the rehearsal of beginning piano students of Pacific Music and Arts School Hatyai Songkhla were generally found at the moderate level. After item analysis, motivation in studying music had the highest mean score followed by expectation towards studying music and family.

Keywords: Rehearsal, Beginning Piano

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น โรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยความอนุเคราะห์อย่างดียิ่งจากบุคคลหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.โกวิทย์ ชันศิริ รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ อาจารย์กำจร กาญจนถาวร อาจารย์จิระพันธ์ อ่อนเถื่อน และอาจารย์อนุรักษ์ บุญแจ๊ะ ที่ได้ให้ความเมตตาตลอดเวลาให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็น ตลอดจนตรวจข้อแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆในการดำเนินการวิจัยจนเป็นผลสำเร็จ

ขอขอบพระคุณ ดร.ระวีวัฒน์ ไทยเจริญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประภาส ขวัญประดับ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไชยวุธ โกศล ที่กรุณาตลอดเวลา เพื่อตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการสร้างเครื่องมือวิจัยให้สมบูรณ์ ขอขอบคุณอาจารย์อัญชลี ตันวินิจ ผู้บริหารโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลสำหรับงานวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณน้อมระลึกถึงพระคุณอันสูงสุดของคุณแม่สงวน แสงอรุณ คุณพ่อถวิล สงเคราะห์ มารดา-บิดา ผู้ให้กำเนิด ให้การอบรมสั่งสอนให้การสนับสนุน ด้านการศึกษาให้ความรักความห่วงใยและเป็นกำลังใจตลอดมา ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อสุธรรม ตันวินิจ ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนถ่ายทอดความรู้ ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยจนประสบผลสำเร็จ ขอขอบคุณทุกคนในครอบครัวที่ให้ความรัก ความห่วงใยและเป็นกำลังใจอย่างใกล้ชิด อาจารย์อัญชลี ตันวินิจ หลานวันวิสา นฤมิตวงศ์ หลานศวิตา ตันวินิจ หลานวรโชติ ตันวินิจ พี่มณฑิสน์ แสงอรุณ ขอขอบคุณอาจารย์พร้อมพนักงานเจ้าหน้าที่ทุกคนที่โรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ขอขอบคุณเพื่อนๆ น้องๆ ที่คอยช่วยเหลือ ห่วงใยและเป็นกำลังใจในทุกๆเรื่อง และขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือ ให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เทวินทร์ สงเคราะห์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตการของวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนดนตรีในโรงเรียนดนตรีเอกชน.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับการฝึกซ้อมดนตรี.....	9
ปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อการเรียนดนตรี.....	12
ปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการเรียนดนตรี.....	18
ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการฝึกซ้อม.....	19
ปัจจัยด้านครอบครัว.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	26
วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนเป็ยโน.....	32
ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเป็ยโนระดับชั้นต้น โรงเรียน แปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.....	34
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	39
สรุปผลการวิจัย.....	40
อภิปรายผลการวิจัย.....	41
ข้อเสนอแนะ.....	42
บรรณานุกรม.....	43
ภาคผนวก.....	45
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	46
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	48
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์เครื่องมือ.....	54
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	63
ภาคผนวก จ รูปตัวอย่างเนื้อหาหนังสือเป็ยโนระดับชั้นต้น.....	69
ภาคผนวก ฉ แบบตอบรับในการเผยแพร่บทความวิจัย.....	78
ภาคผนวก ช สำเนาประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษ.....	80
ประวัติผู้วิจัย.....	82

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวน ร้อยละ ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนเปียโนกลุ่มเป้าหมายในการศึกษา	32
2	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมเปียโนระดับขั้นต้นของ โรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดย ภาพรวม (n = 76 คน).....	35
3	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมเปียโน ระดับขั้นต้นของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัด สงขลา (n = 76 คน).....	35
4	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อม เปียโนระดับขั้นต้น ของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (n = 76 คน).....	36
5	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการเรียนดนตรีที่ส่งผล ต่อการฝึกซ้อมระดับขั้นต้นของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอ หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (n = 76 คน).....	37
6	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อการเรียนดนตรีที่ส่งผลต่อ การฝึกซ้อมเปียโนระดับขั้นต้น ของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (n = 76 คน).....	38

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2	ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม.....	28

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบัน การเรียนดนตรีได้รับความนิยมมากขึ้น เนื่องจากดนตรีเป็นวิชาหนึ่งที่ผู้ปกครองให้ความสนใจ เพราะดนตรีมีอิทธิพลต่อเด็ก ดนตรีที่อ่อนหวานจะพัฒนาให้เด็กอ่อนโยน สุขุม เรียบร้อย แต่ดนตรีที่หนักแน่นจะส่งผลให้พัฒนาความคล่องแคล่ว กล้าที่จะตัดสินใจ นอกจากนี้ดนตรียังสามารถช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านสติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ และช่วยพัฒนาความคิดให้กว้างไกล จากการได้รับความนิยมในการเรียนดนตรี ทำให้มีการจัดการเรียนการสอนดนตรีในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น การเรียนดนตรีตัวต่อตัว การเรียนดนตรีในโรงเรียนในรูปแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตร การเรียนดนตรีในโรงเรียนในหลักสูตรดนตรี การเรียนดนตรีในระดับอุดมศึกษา รวมถึงการเรียนในโรงเรียนดนตรีเอกชนประเภท 15 (2)

ในปัจจุบัน โรงเรียนดนตรีเอกชนประเภท 15 (2) มีการเปิดหลักสูตรดนตรีซึ่งได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการจำนวนมาก ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความนิยมของผู้ปกครองในการส่งเสริมบุตรหลานให้ได้สัมผัสกับดนตรี โดยการส่งเข้าเรียนดนตรี ผู้ปกครองบางกลุ่มมุ่งหวังให้บุตรหลานได้เรียนดนตรีเพียงเพื่อเป็นกิจกรรมเสริม ในขณะที่บางกลุ่มมุ่งหวังให้บุตรหลานของตนพัฒนาทักษะทางด้านดนตรีเพื่อมุ่งสู่การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาและใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบสัมมาอาชีพ ดังนั้น โรงเรียนดนตรีเอกชนประเภท 15 (2) จึงถือเป็นสถาบันสำคัญในการหล่อหลอมทักษะและความสามารถทางดนตรีให้กับผู้เรียนอย่างมีคุณภาพต่อไป

โรงเรียนแปซิฟิก โลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นโรงเรียนดนตรีเอกชนประเภท 15 (2) ที่มีการเปิดหลักสูตรดนตรี ทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากลหลายวิชา รวมไปถึงวิชาเปียโนซึ่งเป็นวิชาที่เยาวชน ผู้ปกครอง ตลอดจนบุคคลทั่วไปให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก

การเรียนเปียโนได้รับความนิยมอย่างสูง เพราะเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ปลุกฝังให้มีวินัย เสริมสร้างสมาธิ ช่วยพัฒนาทักษะทางด้านความจำ พัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ ช่วยกล่อมเกลาจิตใจให้อ่อนโยน เปียโนเป็นเครื่องดนตรีที่มีเสียงไพเราะสามารถเล่นได้ขยหรือรวมเป็นวงก็ได้ ซึ่งสอดคล้องกับที่ นภันท์ จันทรธรรมาภัยกุล (2537, น.26) ได้กล่าวไว้ว่า ในบรรดาเครื่องดนตรีตะวันตกที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในการเรียนดนตรีทั้งในประเทศและต่างประเทศคือเปียโน

จรงค์ พุกกะณานนท์ (2542) ได้กล่าวถึงวิธีในการเรียนเปียโนขึ้นต้นว่า นักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ทำให้ไม่อาจจะใช้แบบฝึกหัดที่เหมือนกันได้ การเลือกบทเรียนให้กับนักเรียนส่วนใหญ่จะต้องคำนึงถึงอายุ ความสามารถและท่าทีของนักเรียน นักเรียนเริ่มต้นส่วนมากมักจะมี ความกระตือรือร้นและสนใจในการเรียนเปียโน ตามปกตินักเรียนที่หัดเล่นเปียโนใหม่ๆ มักจะชอบเล่นเปียโนมาก และเรียนอย่างรวดเร็ว แต่ถ้าเป็นนักเรียนที่เชื่องช้าและไม่มีความเชื่อมั่น จะขาดความเชื่อมั่นในการเรียน ครูและผู้ปกครองจึงควรดูแลเอาใจใส่มากเป็นพิเศษ เพื่อให้การเรียนเปียโนประสบความสำเร็จ ด้วยเหตุดังกล่าว ครูจึงต้องสอนและให้บทเรียนตามความเหมาะสมกับนักเรียน การสอนเปียโนจึงควรมีหลักการในการสอนดังนี้

1. ค่อยและกล่าวนำเกี่ยวกับเรื่องเปียโน
2. ทำนอง ลักษณะของการวางมือ และการแนะนำเกี่ยวกับบทเรียน
3. การหาที่ตั้งของโน้ตแต่ละโน้ตในคีย์เปียโน
4. การฝึกหู (การฟังเสียง)
5. การฝึกการอ่านโน้ตแรกเห็น (Sight-Reading)
6. แบบฝึกหัดเกี่ยวกับเทคนิค (Technique) 7. ใช้บทเพลงสั้นๆง่ายๆ

จากข้อมูลข้างต้นดังกล่าว ทำให้เราทราบถึงการเรียนเปียโนว่า นักเรียนต้องเรียนรู้เทคนิคอื่นๆนอกเหนือจากการเรียนบทเพลงด้วย นักเรียนต้องมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจากครู ซึ่งปัจจัยหลักในการเรียนเปียโนให้ประสบความสำเร็จคือ การซ้อมบทเพลงที่ได้รับในแต่ละสัปดาห์ นักเรียนที่เรียนจะต้องทุ่มเทเวลาให้กับการซ้อมเปียโน ต้องซ้อมเปียโนอย่างมีเป้าหมาย คนตรีเป็นวิชาที่เกี่ยวกับทักษะ ทักษะจะเกิดได้จากการเรียนรู้และฝึกฝนบ่อยๆ ต้องใช้เวลาในการเรียน การฝึกซ้อมทำให้เกิดสมาธิได้โดยไม่รู้ตัว ในขณะที่เล่นดนตรี ตามองโน้ต หูฟัง ต้องบังคับมือทั้งสองข้างให้เล่นตามตัวโน้ตให้ถูกต้อง เมื่อใจจดจ่อกับสิ่งที่เราทำจึงก่อให้เกิดสมาธิ ความนิ่งย่อมพัฒนาไปพร้อมกับการเจริญเติบโตของเด็ก ขณะเดียวกัน ความก้าวร้าว การตัดสินใจรวดเร็ว โมโหร้าย จะค่อยๆพัฒนาให้เป็นคนที่สุขุม เยือกเย็น ดังนั้นวุฒิภาวะทางอารมณ์ก็จะดีขึ้นไปพร้อมกับการพัฒนาทางด้านร่างกายให้เติบโตมาเป็นคนที่มีคุณภาพ

มีปัจจัยหลายประการ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะทางด้านดนตรีของผู้เรียน เช่น ความสามารถของผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียน การให้การสนับสนุนของผู้ปกครอง รวมไปถึงสภาพแวดล้อม (Cox, 1994) ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาความเข้าใจและทักษะทางดนตรีของผู้เรียนอย่างเต็มที่ ไม่ได้ นอกจากนี้ยังมีอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาทักษะดนตรีของผู้เรียน นั่นคือ การฝึกซ้อม

ได้มีนักวิชาการจำนวนมากทั้งในและต่างประเทศที่ให้ความสำคัญกับการฝึกซ้อม เช่น

จรรวรณ์ สุริยวรรณ (2549) ได้กล่าวถึงเวลาในการซ้อมไว้ว่า ในการเรียนดนตรีนั้นผู้เรียนต้องมีการฝึก ซ้อมเป็นประจำทุกวัน มิฉะนั้นแล้วพัฒนาการในการเรียน และการบรรเลงดนตรีจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ถ้าปราศจากการฝึกซ้อมที่ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ

ณรุทธ์ สุทธจิตร์ (2545) ได้กล่าวถึงนักเรียนที่เรียนเปียโนไว้ว่า เมื่อนักเรียนเรียนเปียโนได้ระยะหนึ่ง บางคนอาจเริ่มลดความสนใจในการซ้อมลง ครูที่มีประสิทธิภาพจะต้องรู้จักหาวิธีกระตุ้น หรือสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนซ้อม และกลับมาสนใจในดนตรี

เลวิส (Lewis, 1996) ได้กล่าวไว้ว่า นักเรียนมักจะไม่รู้วิธีการซ้อมอย่างแท้จริง คิดว่าการซ้อมคือการเล่นซ้ำๆ ซึ่งหมายถึง การเล่นเพลงที่สามารถเล่นได้แล้วในทุกครั้งที่ซ้อมเปียโน ซึ่งจะทำให้ นักเรียนเกิดการเบื่อการซ้อมเปียโน และอาจลามมาถึงการเบื่อการเรียนเปียโนด้วย การซ้อมในลักษณะดังกล่าว ทำให้เกิดความท้อแท้ จนในท้ายที่สุดแล้วจะเกิดความล้มเหลวในการเรียนเปียโน

ชาร์ลส์ (Charles, 2009) ได้กล่าวไว้ว่า การซ้อมที่บ้านเป็นสิ่งจำเป็นของนักเรียนที่เรียนเปียโน ทุกคน นักเรียนที่เรียนเปียโน จะประสบความสำเร็จอย่างมาก ถ้าไม่มีผู้ปกครองช่วยกระตุ้นให้ซ้อมในแต่ละวัน

ข้างต้นจะเห็นได้ว่า การฝึกซ้อมนั้น ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะทางดนตรีอย่างมาก หากการฝึกซ้อมเป็นไปอย่างมีระบบและเหมาะสมกับเครื่องดนตรีนั้น ๆ ก็จะสามารถพัฒนาทักษะของนักเรียนไปสู่เป้าหมายได้อย่างดี

ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของการฝึกซ้อม โดยเน้นที่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนในโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ ซึ่งเป็นการเรียนดนตรีที่เริ่มสอนผู้เรียนตั้งแต่เริ่มต้นขึ้นพื้นฐาน หากผู้เรียนสามารถเอาใจใส่ฝึกซ้อมได้อย่างต่อเนื่อง ย่อมสามารถพัฒนาทักษะทางดนตรีไปได้ ในทางกลับกัน หากผู้เรียนไม่สามารถฝึกซ้อมได้อย่างเป็นระบบย่อมทำให้การเรียนดนตรีนั้นไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น โรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานและใช้อธิบายพฤติกรรมและปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น อันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาทักษะทางดนตรีของนักเรียนที่เรียนเปียโนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมเปียโนของนักเรียนที่เรียนเปียโนระดับชั้นต้น โรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ได้แก่ ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ปัจจัยด้านความคาดหวัง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการฝึกซ้อม และปัจจัยด้านครอบครัว

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนเปียโนระดับชั้นต้นของโรงเรียนแปซิฟิก โลกดนตรีและศิลปะ
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 152 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น ของโรงเรียนแปซิฟิก โลกดนตรีและศิลปะ
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 76 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมใน
การฝึกซ้อม ปัจจัยด้านความคาดหวัง ปัจจัยด้านแรงจูงใจ นักเรียนเปียโนระดับชั้นต้นของโรงเรียน
แปซิฟิก โลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมเปียโน
ระดับชั้นต้น ของโรงเรียนแปซิฟิก โลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ประโยชน์ที่จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น
มีดังนี้

1. เพื่อให้ทราบปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น
2. เพื่อให้สามารถนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการพัฒนาทักษะทาง
ดนตรีให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอน และผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนใน
วิชาเปียโนระดับชั้นต้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิชาเปียโนชั้นต้น หมายถึง วิชาดนตรีสากลประเภทหนึ่ง ซึ่งมีระดับเนื้อหาเท่ากับ ระดับ
Level 1 ถึง Level 2 โดยทางโรงเรียนแปซิฟิก โลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ได้
ใช้หนังสือเปียโนของ Alfred's Premier Piano Course

2. นักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น หมายถึงนักเรียนที่เรียนเปียโนในระดับ Primer Level 1 ถึง
Level 2 ตามหลักสูตรที่โรงเรียนแปซิฟิก โลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลาได้
กำหนดขึ้น

3. การฝึกซ้อม หมายถึง การฝึกซ้อมเปียโน ทั้งการฝึกซ้อมซึ่งเป็นการมอบหมายของครูผู้สอน การฝึกซ้อมจากความเอาใจใส่ของผู้เรียน การฝึกซ้อมจากการควบคุมดูแลของผู้ปกครอง การฝึกซ้อมที่โรงเรียนดนตรี หรือ การฝึกซ้อมที่บ้านหรือที่สถานที่อื่นๆ

4. ครูสอนเปียโนชั้นต้น หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่สอนวิชาเปียโนระดับชั้นต้นที่โรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

5. ผู้ปกครองนักเรียน หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่ดูแลบุตรหลานที่เรียนวิชาเปียโนในระดับชั้นต้นที่โรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

6. โรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา หมายถึง สถาบันดนตรีเอกชนที่เปิดสอนดนตรีให้กับบุคคลทั่วไป

7. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อม หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและส่งผลต่อการฝึกซ้อมเปียโนของนักเรียน ซึ่งแบ่งเป็นปัจจัยประเภทต่าง ๆ ได้แก่

7.1 ปัจจัยด้านแรงจูงใจ หมายถึง แรงจูงใจในการฝึกซ้อม

7.2 ปัจจัยด้านความคาดหวัง หมายถึง ความคาดหวังต่อการเรียนดนตรี

7.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการฝึกซ้อม หมายถึง บรรยากาศและวิธีการฝึกซ้อมของนักเรียน ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน

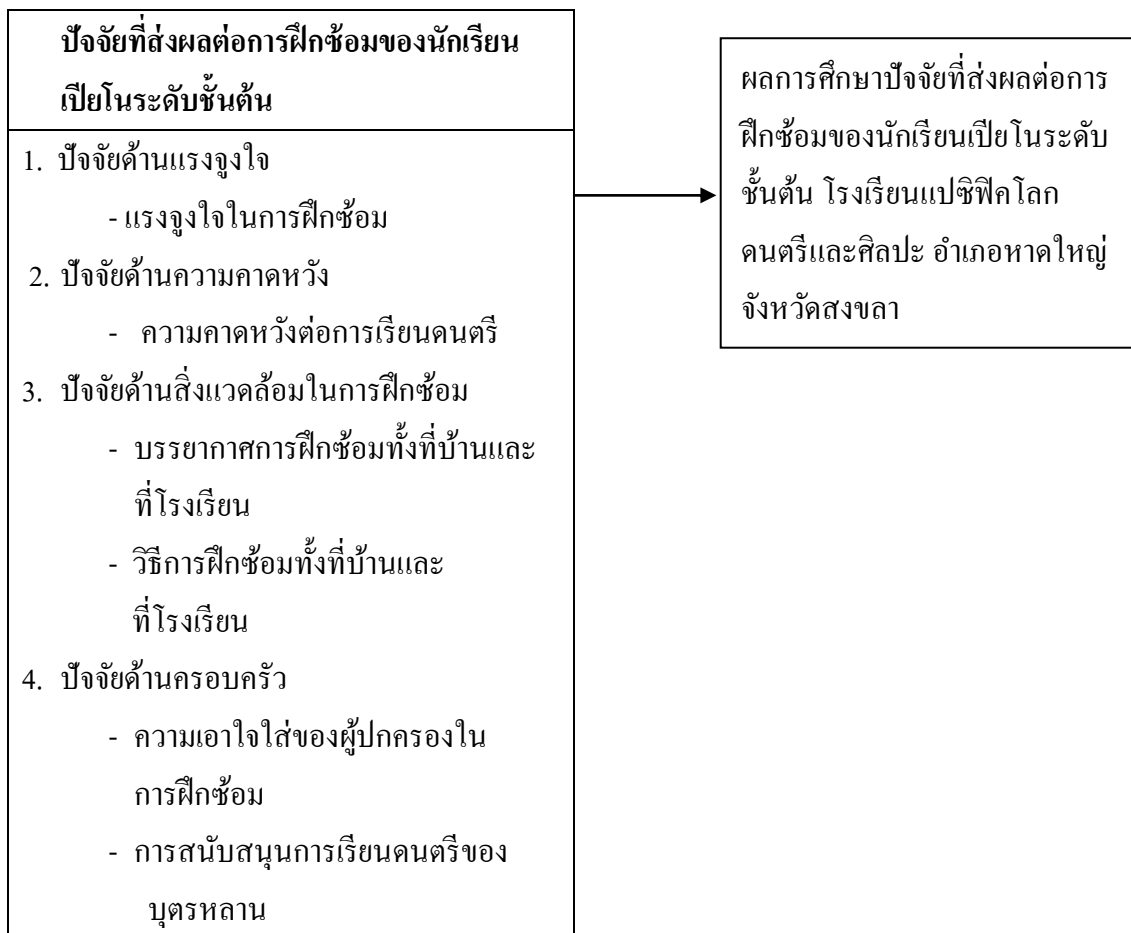
7.4 ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง ความเอาใจใส่ของผู้ปกครองในการฝึกซ้อม การสนับสนุนการเรียนดนตรีของบุตรหลาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น โรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น โรงเรียนแปซิฟิก โลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แนวคิดและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนดนตรีในโรงเรียนดนตรีเอกชน
2. แนวคิดเกี่ยวกับการฝึกซ้อมดนตรี
3. ปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อการเรียนดนตรี
4. ปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการเรียนดนตรี
5. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการฝึกซ้อม
6. ปัจจัยด้านครอบครัว
7. งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนดนตรีในโรงเรียนดนตรีเอกชน

การเรียนการสอนดนตรีในประเทศไทยเริ่มขึ้นเมื่อ พ.ศ.2435 (กระทรวงธรรมการ, 2435) เป็นการสอนวิชา ขับร้อง สรภัญญะ โอ้เอ้วิหารราย จุดประสงค์เพื่อฝึกหัดร้องเพลง และในเวลาต่อมาได้มีการเปิดโรงเรียนสอนดนตรีตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ในรัชสมัยของ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวคือโรงเรียนดนตรีพรานหลวง ตั้งเมื่อ 30 พ.ย. 2461 (สุภชัย จันทรสุวรรณ, 2539) และในปี 2477- 2479 มีการตั้งโรงเรียนดนตรีอีกหนึ่งแห่งคือ วิทยาลัยดนตรีสถาน (สุกรี เจริญสุข, 2540) และในปี 2479 นายเอื้อ สุนทรสนาน หัวหน้าวงดนตรีบริษัท ภาพยนตร์ไทยฟิล์ม ได้ก่อตั้งโรงเรียนดนตรีชื่อว่า คอนคอร์ดเดียร์ (สุวัฒน์ วรดิลก, 2532)

การสอนดนตรีในประเทศไทยได้มีการจัดทำหลักสูตรดนตรีขึ้นหลายครั้ง เช่น พ.ศ.2544 โดยกรมวิชาการ นำหลักสูตรดนตรีใน พ.ศ. 2535 มาปรับปรุงใหม่โดยเอามารวมอยู่ในกลุ่มวิชา พื้นฐานและได้จัดออกเป็น 6 กลุ่มด้วย กันคือ ดนตรีในชีวิตประจำวัน เสียง การขับร้อง การปฏิบัติ เครื่องดนตรี ทฤษฎีโน้ตและองค์ประกอบดนตรี และประวัติดนตรี จากการปรับปรุงหลักสูตรดนตรี

ในครั้งหลังสุดนั้น ยังไม่มีการปรับปรุงอีกเลยและได้นำหลักสูตร พ.ศ. 2544 มาดำเนินการสอนในโรงเรียนจนถึงทุกวันนี้ (กรมวิชาการ, 2545)

การเรียนการสอนดนตรีในประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ (Postmodern) ผู้ปกครองมีความเข้าใจและเห็นความสำคัญของวิชาดนตรีเป็นสำคัญ จึงนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนดนตรีเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะการเรียนเล่นเปียโน (Piano) และเครื่องดนตรีอื่นๆ เปียโนนั้นเป็นเครื่องดนตรีที่มีราคาแพง ใช้เงินลงทุนในการเรียนการสอนค่อนข้างสูง โรงเรียนของรัฐมีจำนวนน้อย ที่มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนได้ดั่งนั้น โรงเรียนดนตรีเอกชนจึงได้เข้ามามีบทบาททางการศึกษาและได้มีการจัดตั้งโรงเรียนดนตรีและจัดการสอนทั้งในระดับ พื้นฐาน ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง และแนวโน้มมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ

การที่มีโรงเรียนดนตรีเอกชนและมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ถือว่าเป็นการดีเพราะจะได้ช่วยแบ่งเบาภาระการ ศึกษาของชาติได้ระดับหนึ่ง ส่วนใหญ่แล้วโรงเรียนดนตรีเอกชนจะจัดการศึกษาระดับวิชาชีพนอกระบบโรงเรียนเท่านั้น จุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ดนตรีขั้นพื้นฐาน โดยไม่จำกัด เพศ อายุ และสถานที่สอน โดยใช้หลักสูตรที่โรงเรียนสร้างขึ้นเองในการตอบสนองผู้เรียนตามความสนใจ เพิ่มความรู้ เพิ่มทักษะและสร้างรายได้ให้แก่ตนเองและครอบครัว และเพื่อให้มีความสะดวกในการบริหารจัดการ กระทรวงศึกษาธิการได้จัดให้โรงเรียนดนตรีเอกชนเหล่านี้ไว้ในมาตรา 15 (2) ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนประเภทศิลปศึกษาและอาชีวศึกษา พ.ศ.2525 โดยมีแนวคิดให้ประชาชนได้มีการพัฒนาตนเอง ชุมชนมีส่วนร่วม มีความเสมอภาคทางการศึกษา และให้พึ่งพาตนเองได้ เพื่อให้ตรงตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติ ความสามารถตนเองในการทำงานและประกอบอาชีพ เพื่อการดำรงชีวิตและการพัฒนาตนเองทั้งทางกาย สังคม และสติ ปัญญา โดยใช้ประสบการณ์ที่ได้เรียนมาเพิ่มความรู้ให้ตนเองทั้งสามด้านคือ ทักษะ เจตคติ และสติปัญญา

โรงเรียนดนตรีเอกชนได้จัดตั้งและมีจำนวนเพิ่มขึ้นตามลำดับ มีทั้งกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด มีรูปแบบการสอนต่างกัน วิชาที่สอนนั้นจะสอนภาคปฏิบัติ ฝึกความชำนาญเครื่องดนตรีที่ตนเองถนัด เช่น เปียโน กีตาร์ ไวโอลิน กลอง และจำพวกเครื่องลมไม้ หรือทองเหลือง เป็นต้น เวลาทำการสอนส่วนใหญ่จะเปิดสอนวันเสาร์ - อาทิตย์ตั้งแต่ 8.00น. - 21.00น. หลักสูตรการสอนจะแบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ ขั้นต้น เกรด 1 เกรด 2 และเกรด 3 ขั้นกลาง เปิดสอนระดับเกรด 4 และเกรด 5 และขั้นสูงขั้นสุดท้าย เปิดสอนเกรด 6 เกรด 7 และ เกรด 8 อายุของผู้เรียนจะเริ่มรับเข้าเรียนตั้งแต่ อายุ 4-6 ปีขึ้นไปสำหรับเด็กเล็ก ส่วนผู้ใหญ่ไม่กำหนดอายุและความรู้ขั้นพื้นฐาน การกำหนดเวลาเรียนจะสอนอาทิตย์ละ 1 ครั้งๆ ละ 45 นาทีสำหรับเด็กเล็ก และ 1 ชั่วโมงสำหรับผู้ใหญ่

ส่วนอัตราค่าเรียนประมาณชั่วโมงละ 300 บาท สำหรับขั้นต้น 500 บาทสำหรับขั้นกลาง และ 800-2,000 บาท สำหรับขั้นสูง

การวัดผลและประเมินผลผู้เรียน มีการวัดผลออกเป็นสองรูปแบบคือ รูปแบบแรก การวัดผลภายในโดยครูผู้สอน และโรงเรียนจะเป็นผู้จัด เช่น จัดสอบในบทเรียน สอบจบการศึกษาเพื่อรับประกาศนียบัตร และรูปแบบที่สอง การจัดสอบภายนอก มีการจัดสอบโดยสถาบันดนตรีมาตรฐานจากต่างประเทศ ผู้เรียนคนตรีจะเข้ารับการทดสอบขึ้นอยู่กับความสะดวกใจ ไม่มีการบังคับผลของผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องได้คะแนนมาตรฐานที่สถาบันนั้นๆ เป็นผู้กำหนดไว้ในชุดทดสอบ ผู้สอบผ่านก็จะได้รับประกาศนียบัตรในแต่ละวิชานั้นๆ การสอบทั้งสองรูปแบบนี้ มีข้อแตกต่างอย่างมากที่สุดก็คือการ กำหนดค่าสอบในแต่ละชุดสอบ (ระดับขั้น) จะมีค่าธรรมเนียมการสอบค่อนข้างสูง สำหรับสถาบันที่เปิดให้ทำการทดสอบความรู้ทางดนตรีและเปิดทำการทดสอบอยู่ในประเทศไทยขณะนี้เช่น Trinity London College of Music, Guildhall School of Music and Drama, London College of Music and Drama, Yamaha Music Foundation, AMEB (Australian Music Examinations Board) เป็นต้น

จากความต้องการเรียนดนตรีที่มีมากขึ้นในปัจจุบัน ทำให้มีโรงเรียนสอนดนตรีเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ซึ่งในแต่ละสถาบันก็จะมีหลักสูตรและวิธีการสอนที่แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละโรงเรียน และวิธีการถ่ายทอดของครูผู้สอนแต่ละบุคคล ทำให้ประสิทธิผลที่ได้มีความแตกต่างกันไป นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆที่ทำให้เกิดประสิทธิผลที่ดีและเอื้ออำนวยให้เด็กอยากเรียนดนตรี ดังที่ ซินอิชิ ชูซูกิ (อ้างถึงใน สุกรี เจริญสุข, ม.ป.ป.,ออนไลน์) กล่าวไว้ว่า ต้องมีครูที่เก่ง มีวิธีการสอนที่ถูกต้อง เรียนดนตรีอย่างต่อเนื่อง มีสิ่งแวดล้อมที่ดี จะนำไปสู่หัวใจสำคัญของระบบการสอนดนตรีของชูซูกิก็คือ "อัจฉริยะไม่ได้มีมาแต่กำเนิด แต่ขึ้นอยู่กับการศึกษาและสิ่งแวดล้อม" จากปัจจัยดังกล่าวคือการมี ครูที่เก่ง นักเรียนพร้อม สิ่งแวดล้อมดี จะนำไปสู่ประสิทธิผลที่ดีในการเรียนดนตรี นอกจากนี้ยังมีอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาทักษะทางดนตรีของผู้เรียนซึ่งขาดไม่ได้ นั่นคือ การฝึกซ้อม

แนวคิดเกี่ยวกับการฝึกซ้อมดนตรี

ในวงวิชาการดนตรีทั้งในและต่างประเทศ ได้ให้ความสำคัญกับการฝึกซ้อมดนตรีเป็นอย่างมาก เพราะถือว่า การฝึกซ้อมนั้นเป็นกระบวนการพัฒนาทักษะดนตรีที่สำคัญที่สุด ซึ่งทั้งครูดนตรีและนักเรียนดนตรีต้องตระหนักให้ถึงความสำคัญ ในการฝึกซ้อมที่ถูกต้องเพื่อให้การพัฒนาทักษะทางดนตรีนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จนมีคำกล่าวที่ว่า “practice make perfect” หรือ การฝึกซ้อมทำให้สมบูรณ์แบบ

(สุกรี เจริญสุข, 2544) อย่างไรก็ตามได้มีผู้กล่าวไว้ว่า การฝึกซ้อมนั้นมิใช่เพียงการใช้กำลังกายเท่านั้น แต่ต้องตระหนักรู้ในการฝึกว่ามีเป้าหมายอย่างไร และมีวิธีการอย่างไรที่จะนำไปสู่เป้าหมายนั้น

กมลรัตน์ หล้าสวงษ์ (2523) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการฝึกซ้อมดนตรีให้มีประสิทธิภาพสูงสุดไว้ว่า

1. การจัดเวลาฝึกซ้อม ควรฝึกโดยใช้ระยะเวลาสั้น ๆ ดีกว่าฝึกโดยใช้ระยะเวลานาน ๆ เพื่อให้เกิดความเบื่อหน่ายในการฝึกซ้อม รวมไปถึง เพื่อให้กล้ามเนื้อ ได้มีโอกาสได้ผ่อนคลายซึ่งส่งผลดีว่าการฝึกโดยที่กล้ามเนื้อล้าหรือเกร็งจนไม่สามารถควบคุมได้ การจัดเวลาให้เหมาะสมกับการฝึกซ้อม จำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์และลักษณะเฉพาะของแต่ละคน ดังนั้น การจัดเวลา ต้องคำนึงถึงลักษณะเฉพาะของนักดนตรีเองด้วย

2. เน้นการฝึกส่วนย่อยแล้วจึงฝึกส่วนรวม ควรเน้นฝึกซ้อมในวลีเพลงที่ยากหรือมักบรรเลงผิดอยู่เสมอ เมื่อสามารถฝึกซ้อมได้ดีแล้ว จึงลองเล่นเพลงทั้งเพลงเพื่อให้เกิดความชำนาญ

3. เน้นการฝึกความแม่นยำก่อนความรวดเร็ว เพื่อให้กล้ามเนื้อสามารถจดจำการทำงานและสภาพที่ถูกต้องในการบรรเลง หากการนักดนตรีซ้อมเร็ว อาจมีโอกาสดผิดพลาดสูง และกล้ามเนื้อจะไม่เรียนรู้ถึงการบรรเลงที่ถูกต้อง เมื่อบรรเลงท่อนนั้นเมื่อใดก็มักจะบรรเลงผิดเสมอ

4. การวัดความก้าวหน้าของทักษะเป็นระยะ ๆ แล้วสะท้อนกลับให้ผู้เรียนรู้ ซึ่งครูต้องเป็นผู้ทำหน้าที่นี้เป็นหลัก ครูจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถ ที่จะคอยสังเกตความผิดพลาดที่เกิดขึ้น รวมถึง ต้องสามารถหาวิธีแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นนั้นได้ อย่างไรก็ตาม หากนักเรียนสามารถบันทึกการฝึกซ้อมไว้ได้ จะช่วยให้อุปกรณ์ผิดพลาดได้ง่ายขึ้น และทำให้สามารถหาทางแก้ไขได้อย่างทันที่

5. การฝึกในสภาพที่เป็นจริงให้มากที่สุด หากเป็นไปได้ ควรหาโอกาสซ้อมในสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ที่ต้องแสดง โดยมีข้อพิจารณาหลายประการเช่นขนาดห้องที่จะบรรเลงจริง อุณหภูมิห้อง เครื่องดนตรีที่ใช้ เพลงที่ใช้ หรือการบรรเลงร่วมกับเครื่องดนตรีชิ้นอื่น ปัจจัยเหล่านี้ หากเป็นไปได้ ควรจัดการฝึกซ้อมที่เหมือนสภาพจริง

6. การเชื่อมโยงทักษะเดิมให้สอดคล้องกับทักษะใหม่ โดยการถ่ายโยงการเรียนรู้ ซึ่งครูผู้สอนต้องสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ทักษะเดิมที่นักเรียนเคยทำได้นั้น มีลักษณะคล้ายหรือเหมือนกับทักษะใหม่ที่กำลังพัฒนานี้อย่างไร หรือหากแตกต่างกัน แตกต่างอย่างไร ทั้งในการปฏิบัติและวิธีการนำไปใช้

7. การใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มาปรับปรุงวิธีการเรียนทักษะให้ทันสมัย ในข้อนี้ เป็นเรื่องส่วนบุคคล ซึ่งครูดนตรีจำเป็นต้องทำความเข้าใจธรรมชาติของนักเรียน ว่านักเรียนแต่ละคนมีลักษณะทางการและพฤติกรรมอย่างไร เพื่อจักได้พัฒนาวิธีการฝึกซ้อมได้อย่างเหมาะสมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

นอกจากนี้ สุกกรี เจริญสุข (2529, น.76-78) ยังได้กล่าวถึงการฝึกซ้อมซึ่งเน้นที่การฝึกซ้อมแซ็กโซโฟน แต่ผู้วิจัยเห็นว่า แนวคิดดังกล่าวสามารถนำมาปรับใช้กับเครื่องดนตรีอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ปรัชญาการฝึก “ฝึกทำให้ทุกอย่างสมบูรณ์ เพราะการฝึกที่ผิดเป็นเหตุให้ปฏิบัติผิด” ทำไมต้องฝึก เพราะการฝึก คือ การพัฒนาวิทยายุทธไปสู่ความเก่ง พัฒนาทักษะ กล้ามเนื้อ เพราะพรสวรรค์ทางดนตรีให้เจริญไปในทางที่ถูกต้อง จุดประสงค์ของการฝึกเป็นการเรียนรู้ทักษะ การควบคุมกล้ามเนื้อ ไม่ว่าจะเป็นริมฝีปาก ระบบหายใจ นิ้ว สมาชิก ฝึกระบบประสาทให้ตอบสนองต่อดนตรี ฝึกหูให้เคยชินกับเสียงที่ถูกต้อง แก่ใจข้อบกพร่องให้สมบูรณ์

2. สถานที่ฝึก ควรเป็นสถานที่ที่สงบ สามารถสร้างสมาธิในการฝึกโดยไม่มีสิ่งใดมารบกวนหรือไม่รบกวนผู้อื่น ห้องฝึกควรเป็นห้องส่วนบุคคล อากาศถ่ายเทได้สะดวก อุณหภูมิเหมาะสม คือประมาณ 75 F ในห้องควรมีกระจกเพื่อตรวจสอบการวางปากและท่าทางในการเป่า ถ้าเป็นไปได้ควรมีเปียโนสำหรับบรรเลงประกอบ

3. การฝึกควรปฏิบัติให้เป็นกิจวัตรประจำวัน ควรฝึกอย่างน้อยวันละ 2 ชั่วโมง การฝึกควรอย่างยิ่งที่ต้องฝึกอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ฝึกเมื่อรู้สึกเหนื่อยควรหยุดพักเพราะไม่มีประโยชน์ที่จะฝืนเมื่อร่างกายอ่อนเพลีย ไม่สามารถควบคุมได้ทำให้การเรียนรู้ได้ผลน้อย นอกจากจะทำให้เหนื่อยมากขึ้นแล้วยังทำให้จิตใจเบื่อง่ายต่อการฝึกอีกทอดหนึ่ง ฟังระลึกเสมอว่า การฝึกจะสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อร่างกายและจิตใจสมบูรณ์

4. นิสัยที่ดีในการฝึกซ้อม

4.1 ควรคำนึงถึงคุณภาพของการฝึกซ้อมเป็นสำคัญ ระยะเวลาที่ใช้ฝึกควรขึ้นอยู่กับสมาธิ ใช้เวลาสั้น แต่มีสมาธิฝึกซ้อมดีกว่าใช้เวลานานแต่ไม่มีสมาธิ

4.2 ฝึกด้วยอัตราจังหวะช้า ถือว่าเป็นหัวใจของการฝึก เพราะการฝึกช้า ๆ มีโอกาสแก๊ใจข้อบกพร่อง สามารถฟังเสียงที่เป่าได้ชัดเจน สามารถสร้างสมาธิในการฝึกซ้อมได้

4.3 ฝึกจุดอ่อน วลีที่ยาก กระสวนจังหวะที่ปฏิบัติไม่ถูก

4.4 ใช้เครื่องเคราะห์จังหวะ และเครื่องตั้งเสียงในการฝึก เพื่อสร้างความแม่นยำของจังหวะ นอกจากนี้ควรตั้งเสียงเพื่อให้คุ้นเคยกับเสียงที่ถูกต้อง

4.5 ทุกครั้งที่ฝึกควรมีกระจก เพื่อใช้ฝึกท่าทางที่ถูกต้อง

4.6 มีทัศนคติที่ดีต่อการฝึก นอกจากสร้างสมาธิในการฝึกแล้ว ควรสร้างทัศนคติที่ดีต่อการฝึก ฝึกเพื่อดนตรี ไม่ควรฝึกเพราะถูกบังคับ หรือฝึกดนตรีเพราะสร้างฐานะทางสังคม

4.7 บันทึกเทปทุกครั้งที่ฝึก เพื่อฟังและแก๊ใจข้อบกพร่องในการฝึกครั้งต่อไป

4.8 ฝึกความจำโดยฝึกวลีสั้นๆ 10 เที้ยว

5. การฝึกทุกครั้งควรจัดตารางว่างฝึกอะไรบ้าง นานเท่าใด ไม่ควรฝึกอย่างหนึ่งอย่างใดเพียงคนเดียว
 เพื่อหน้าต่อการฝึก

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการฝึกซ้อม ช้างต้น สามารถแสดงให้เห็นภาพกว้างเกี่ยวกับแนวคิดการฝึกซ้อมซึ่งสามารถจำแนกออกได้ใน 2 มิติ คือ จิตวิทยาการฝึกซ้อม และการฝึกซ้อมภาคปฏิบัติ จิตวิทยาการฝึกซ้อม คือ การเตรียมความพร้อมของความคิด ความรู้สึก และทัศนคติเชิงบวกเกี่ยวกับฝึกซ้อม ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญที่ทั้งนักเรียนและครูจะละเลยไม่ได้ เนื่องจาก หากจิตใจไม่พร้อม เช่น เบื่อหน่าย หรือมีแนวคิดที่ขัดขวางการพัฒนา ย่อมทำให้การฝึกซ้อมนั้นไม่สัมฤทธิ์ผล ในอีกมิติหนึ่ง คือ การฝึกซ้อมภาคปฏิบัติ ซึ่งเน้นที่พฤติกรรมหรืออุปนิสัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อม ทั้งนี้เพื่อเป็นการฝึกกล้ามเนื้อให้เคยชินกับสิ่งที่ถูกต้องในการบรรเลง เพื่อให้การบรรเลงมีความราบรื่นและเป็นธรรมชาติในการแสดงจริงนั่นเอง

ในหัวข้อถัดไป ผู้วิจัยขอนำเสนอปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมดนตรี อันได้แก่ ปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อการเรียนดนตรี ปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการเรียนดนตรี ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการฝึกซ้อม ปัจจัยด้านครอบครัว ซึ่งผู้วิจัยขอนำเสนอในหัวข้อการวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไป

ปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อการเรียนดนตรี

แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมเพื่อไปยังจุดหมายปลายทาง ดังนั้น แรงจูงใจในการซ้อมเปียโน จึงหมายถึงสภาวะที่เด็กได้รับการถูกกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นในการซ้อมเปียโน ฝึกซ้อมอย่างมีประสิทธิภาพ และฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อความสำเร็จอันเป็นจุดหมายปลายทาง

ในการเรียนดนตรีหากผู้เรียนได้ทำการเลือกเครื่องดนตรีที่จะเรียนด้วยตัวเอง จะถือว่าผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมหรือมีแรงจูงใจในการที่จะพัฒนาเทคนิคการบรรเลงเครื่องดนตรีนั้น แต่ส่วนใหญ่แล้ว การเลือกเครื่องดนตรีที่จะเรียนนั้น มักจะมาจากความคิดเห็นของผู้ปกครอง ซึ่งสำหรับผู้เรียนกลุ่มหลังนี้ ครูผู้สอนจะต้องเรียนรู้และเข้าใจถึงแรงจูงใจในตัวผู้เรียนให้มากขึ้น อันจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตัวผู้เรียนมากยิ่งขึ้นด้วย

แรงจูงใจสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ แรงจูงใจภายใน (Intrinsic motives) และแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motives) (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2541) แรงจูงใจภายในเป็นสิ่งผลักดันจากภายในตัวบุคคลซึ่งอาจจะเป็นเจตคติ ความคิด ความสนใจ ความตั้งใจ การมองเห็นคุณค่า ความพอใจ ความต้องการ ฯลฯ สิ่งต่างๆ ดังกล่าวนี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก่อนข้างถาวรเช่น คนงานที่เห็นองค์การคือ สถานที่ให้ชีวิตแก่เขาและครอบครัวเขาก็จะจงรักภักดีต่อองค์การ และองค์การบางแห่งขาดทุนในการดำเนินการก็ไม่ได้จ่ายค่าตอบแทนที่ดีแต่ด้วยความผูกพันพนักงานก็ร่วมกันลด

ค่าใช้จ่ายและช่วยกันทำงานอย่างเต็มที่ ส่วนแรงจูงใจภายนอกเป็นสิ่งผลักดันภายนอกตัวบุคคลที่มากระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมอาจจะเป็นการได้รับรางวัล เกียรติยศชื่อเสียง คำชม หรือยกย่อง แรงจูงใจนี้ไม่คงทนถาวร บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองสิ่งจูงใจดังกล่าวเฉพาะกรณีที่ต้องการสิ่งตอบแทนเท่านั้น

แรงจูงใจมีที่มาจากหลายสาเหตุด้วยกัน เช่น อาจจะเนื่องมาจากความต้องการหรือแรงขับหรือสิ่งเร้า หรืออาจเนื่องมาจากการคาดหวังหรือจากการเก็บกดซึ่งบางทีเจ้าตัวก็ไม่ได้รู้ตัว จะเห็นได้ว่าการจูงใจให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่มีกฎเกณฑ์แน่นอน เนื่องจากพฤติกรรมมนุษย์มีความซับซ้อน แรงจูงใจอย่างเดียวกันอาจทำให้เกิดพฤติกรรมที่ต่างกัน แรงจูงใจต่างกันอาจเกิดพฤติกรรมที่เหมือนกัน แรงจูงใจมีที่มาจากหลายสาเหตุ ได้แก่ ความต้องการ (Need) แรงขับ (Drives) สิ่งล่อใจ (Incentives) การตื่นตัว (Arousal) การคาดหวัง (Expectancy) การตั้งเป้าหมาย (Goal setting)

ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ (ม.ป.ป.) บัณฑิตทางด้านแรงจูงใจในการเรียนดนตรีว่า แรงจูงใจนั้นเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนในการเรียนดนตรีได้สูงมาก ดังที่นักการศึกษาและนักจิตวิทยาบอกว่า การเสริมแรงจูงใจในการเรียนนับว่าเป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จและเป็นหน้าที่ของครูและผู้ปกครองต้องช่วยกันสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน แรงจูงใจนี้บางทีก็ไม่ต้องแสดงออกโดยตรง แต่ผ่านการกระทำให้คุณเป็นตัวอย่าง เช่น ผู้ปกครองเล่นดนตรี เด็กก็เกิดความอยากเล่นด้วย หรือ การได้ฟังเพลงไพเราะ การได้ชมนักดนตรีที่เล่นเก่ง ก็ทำให้เด็กอยากรู้จักเล่นดนตรีได้ นอกนั้นก็ การที่ผู้ปกครองต้องใช้จิตวิทยาในการเสริมแรงจูงใจให้นักเรียนมีความตั้งใจมากขึ้นดังรายละเอียดแต่ละหัวข้อต่อไปนี้

1. การมีผู้ปกครองหรือญาติพี่น้องในบ้านที่เล่นเครื่องดนตรีได้

ทำให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับเสียงดนตรี และรู้สึกอยากเล่นดนตรีเป็นด้วย ดังสังเกตจากผลการวิจัยที่นักเรียนกลุ่มที่ประสบความสำเร็จทางการเรียนสูง มักมีผู้ปกครองหรือญาติพี่น้องที่เล่นเครื่องดนตรีได้อยู่ในบ้านเดียวกันและไม่จำเป็นต้องเป็นเครื่องดนตรีชนิดเดียวกัน โดยมากเครื่องดนตรีที่นักเรียนเล่นกับเครื่องดนตรีที่ผู้ปกครองหรือญาติพี่น้องเล่นจะเป็นเครื่องดนตรีคนละชนิดกัน แต่ก็เป็นการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความปรารถนาจะเล่นเครื่องดนตรีให้เป็นด้วย ถ้าเป็นเครื่องดนตรีที่สามารถบรรเลงร่วมกันได้ ก็จะทำให้บรรยากาศของการเล่นดนตรีในบ้านมีความสุขสนุกสนานมากขึ้น และสร้างแรงจูงใจให้ฝึกฝนดนตรีได้ดีมาก

2. การฟังดนตรีและประเภทของบทเพลง

นอกเหนือจากบทเพลงต้นฉบับของชูชุกิในกรณีของเด็กเรียนไวโอลิน หรือ ต้นฉบับของตำราเรียนอื่น ๆ ที่นักเรียนควรฟังอย่างสม่ำเสมอแล้ว ผู้ปกครองควรเปิดเพลงประเภทอื่น ๆ เช่น เพลงบรรเลงไวโอลิน เพลงบรรเลงเครื่องดนตรีต่าง ๆ เพลงคลาสสิก เพลงบรรเลงหรือเพลงร้องอื่น ๆ

ด้วย เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนดนตรีให้มีความหลากหลายมากขึ้น และควรเปิดดนตรีฟังบ่อย ๆ ให้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของนักเรียน แต่ในการวิจัยก็ปรากฏว่าในกลุ่มนักเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จทางการเรียนเท่าที่ควร มีการฟังเพลงร้องของนักร้องวัยรุ่นมากกว่า เพลงบรรเลงของเครื่องดนตรี ซึ่งก็เป็นข้อสังเกตได้ว่า เพลงประเภทนี้ไม่ช่วยในการสร้างแรงจูงใจในการเรียนดนตรี ดังนั้น ผู้ปกครองจึงควรพิจารณาประเภทเพลงที่ควรเปิดให้นักเรียนฟังให้มีความเหมาะสมด้วย การเลือกประเภทของเพลงที่ฟังก็เหมือนการเลือกอาหารที่ควรรับประทาน อาหารที่ดีย่อมส่งเสริมสุขภาพที่ดี ดนตรีที่ดีย่อมส่งเสริมจิตใจที่ดีงามเช่นเดียวกัน

3. การเข้าชมการแสดงดนตรี

จากการวิจัย พบว่า การที่ผู้ปกครองพานักเรียนไปชมการแสดงดนตรีประเภทดนตรีคลาสสิกและเป็นการแสดงสด ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจต้องการฝึกซ้อมดนตรีให้เก่งขึ้น ดังนั้นการชมการแสดงดนตรีจึงเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนที่ควรกระทำ เป็นการจูงใจให้นักเรียนสนใจที่จะเรียนรู้ดนตรีเพิ่มเติม ต้องการพัฒนาตนเอง การชมการแสดงสดย่อมให้ผลที่ดีกว่าการชมวีดิทัศน์ เพราะบรรยากาศการชมเป็นส่วนหนึ่งที่สร้างความท้าทาย กระตุ้นให้เด็กอยากซ้อมดนตรีมากขึ้น และอยากแสดงออกทางดนตรีเช่นเดียวกับนักดนตรีนั้นบ้าง ผู้ปกครองจึงควรสนใจข่าวสารทางการแสดงดนตรี เพื่อจะได้พานักเรียนไปดูการแสดงดนตรีอย่างสม่ำเสมอ

4. ความต้องการของนักเรียนในการเรียน

ดนตรีและความสนใจในดนตรี ผู้ปกครองที่เข้าใจถึงความต้องการของนักเรียน จะช่วยส่งเสริมให้เขาทำในสิ่งที่ถนัดได้เช่นเดียวกับความสามารถทางดนตรี จุดเริ่มที่ดีที่สุดของการเรียนดนตรีคือ การที่นักเรียนเป็นผู้สนใจต้องการมาเรียนดนตรีด้วยตนเอง จากการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มนี้มีความประสบผลสำเร็จทางการเรียนดนตรีสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ตั้งใจมาเรียนด้วยตนเองหรือถูกผู้ปกครองชักชวนให้มาเรียนดนตรี ดังนั้น ผู้ปกครองจึงควรโน้มน้าวให้เด็กมีความรักความชอบที่จะศึกษาดนตรีด้วยตนเองก่อน จึงนำเด็กมาสมัครเรียนดนตรี และเมื่อพิจารณาว่านักเรียนมีความสนใจในดนตรีเพิ่มเติมมากขึ้น เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมวงดนตรีของโรงเรียน การสมัครเข้าแสดงดนตรี การสมัครสอบมาตรฐานดนตรี หรือ การสมัครเข้าประกวดแข่งขัน หรือมีความประสงค์อยากทำกิจกรรมที่กล่าวมานี้ ผู้ปกครองควรให้การส่งเสริมทันที เพื่อเป็นการเสริมแรงจูงใจของนักเรียน ซึ่งส่งผลต่อความปรารถนาให้เกิดความสำเร็จทางการเรียนดนตรีของนักเรียนอย่างยิ่ง แต่ในทางตรงข้าม ถ้านักเรียนไม่มีความปรารถนาอยากเรียนดนตรีเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ผู้ปกครองกลับไปบังคับให้เด็กต้องเรียน ต้องซ้อมดนตรี ต้องแสดงออกทางดนตรี เด็กก็จะไม่ประสบผลสำเร็จทางการเรียนดนตรีเลย และยังเป็นการสร้างทัศนคติที่ไม่ดีต่อเขาด้วย ดังนั้นผู้ปกครองจึงควรพิจารณาความต้องการในการเรียนดนตรี และความสนใจในดนตรีของเด็กโดยตรงด้วย เพื่อจะได้ส่งเสริมเขาได้ถูกต้อง

5. การใช้จิตวิทยาของผู้ปกครองที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้

จากการวิจัย พบว่า ผู้ปกครองที่ใช้จิตวิทยาในการส่งเสริมการเรียนรู้ของคนตรีของนักเรียนจะ ช่วยทำให้นักเรียนประสบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนคนตรีมากขึ้น การเสริมแรงของผู้ปกครองจะมีส่วน ช่วยนักเรียนได้อย่างมาก โดยเฉพาะในกลุ่มที่นักเรียนมีความตั้งใจซ้อมคนตรี มีความตั้งใจเรียนคนตรีอยู่ แล้วการชมเชยด้วยคำพูด หรือด้วยการแสดงออกทางกาย เช่น การกอด มีส่วนช่วยให้นักเรียนรู้สึก ว่า ผู้ปกครองยินดีสนับสนุนให้นักเรียนฝึกคนตรีอย่างจริงจัง ซึ่งทำให้นักเรียนมีกำลังใจที่จะฝึกต่อไป และการให้รางวัลที่เหมาะสมตามโอกาส และเหตุผลที่นักเรียนควรได้รับก็เป็นการเสริมแรงที่ดี อย่างหนึ่งเช่นเดียวกันเช่น ผู้ปกครองที่คอยดูแลหาขนม อาหารว่าง เครื่องดื่ม มาให้นักเรียนเมื่อ นักเรียนฝึกซ้อมคนตรี หรือ ชื้อของเล่น ของรางวัลที่ถูกใจนักเรียนให้เมื่อนักเรียนผ่านการทดสอบ คนตรี หรือ ผ่านการแสดงคนตรี แต่ในกรณีของการให้รางวัลโดยมีเงื่อนไข ผลที่ได้รับอาจไม่ได้ อย่างที่คาดหวัง เช่น ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนตั้งใจฝึกซ้อมมากขึ้น จึงตั้งเงื่อนไขว่าถ้าขยันซ้อม จะซื้อของเล่นให้เป็นรางวัล นักเรียนจึงขยันซ้อมขึ้นเพื่อให้ผู้ปกครองซื้อของเล่นให้ แต่เมื่อได้แล้ว ก็กลับไม่ขยันเหมือนเดิมหรือขยันไม่สม่ำเสมอ ดังนั้นในการเสริมแรงนี้ผู้ปกครองจึงควรไตร่ตรองก่อน ว่าจะเป็นการเสริมแรงจูงใจ หรือเป็นเพียงการสร้างเงื่อนไขกับนักเรียนเพื่อให้เขาได้สิ่งที่ต้องการเท่านั้น

จากรูวรรณ สุริยวรรณ (2549, น.13) ได้กล่าวถึง สัญญาณที่แสดงให้รู้ว่า ผู้เรียนมีแรงจูงใจใน การเรียนสูงมาก คือ การที่ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น มีการฝึกซ้อมอย่างมีประสิทธิภาพ และเรียนรู้ เนื้องานต่างๆ อย่างรวดเร็ว อารมณ์ดีตลอดช่วงระยะเวลาของการเรียน แต่มีผู้เรียนเป็นจำนวนน้อยที่ จะสามารถปฏิบัติได้ครบทั้งหมดดังที่ได้กล่าวมา ระดับขั้นของแรงจูงใจสำหรับผู้เรียนส่วนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเด็กวัยรุ่นนั้น จะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ถ้าเป็นไปได้ครูผู้สอนควรหาทาง ในการที่จะคอยควบคุมแรงจูงใจของผู้เรียน อีกทั้งควรสนับสนุนแรงจูงใจที่มีต่อการเรียนในผู้เรียน กลุ่มเด็กวัยรุ่นให้เพิ่มมากยิ่งขึ้นด้วย

ในกรณีที่ผู้สอนสงสัยว่า ผู้เรียนจะมีแรงจูงใจหรือไม่นั้น ครูผู้สอนต้องทำการพิจารณา องค์ประกอบของแรงจูงใจอย่างละเอียดรอบคอบ โดยอาจตั้งคำถามดังต่อไปนี้กับตนเอง เช่น

1. ผู้เรียนมีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอหรือไม่
2. ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่ดีในระหว่างชั่วโมงเรียนหรือไม่
3. ผู้เรียนมีการตอบสนองที่ดีต่อคำแนะนำของครูผู้สอนอย่างไร
4. ผู้เรียนมีการแก้ไขท่าทางการเล่นให้ถูกต้องหรือไม่
5. ผู้เรียนมีการนำหนังสือไปเรียนในชั่วโมงหรือไม่
6. ผู้เรียนมีการดูแลรักษาเครื่องดนตรีของตนเองหรือไม่
7. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรีหรือไม่

8. ผู้เรียนเคยมีการฝึกซ้อมอย่างเป็นพิเศษด้วยตัวเองโดยที่ไม่มีครูผู้สอนบอกกล่าวหรือไม่

บางครั้งหลักการที่สำคัญในการรักษาแรงจูงใจของผู้เรียน คือ การที่ผู้เรียนมีความตั้งใจจริง และครูผู้สอนเลือกวิธีการสร้างแรงจูงใจให้เหมาะสมกับผู้เรียน ในการฝึกซ้อมบทเพลงบทใหม่ นั้นจะต้องอาศัยระดับขั้นที่ดีของแรงจูงใจในการเรียน ถ้าผู้เรียนมีความคาดหวังต่อผลงานหรือบทเพลงชิ้นใหม่นี้ แค่เพียงเล็กน้อย ผู้เรียนก็จะเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายกับบทเพลงหรืองานชิ้นนั้นได้ ความคาดหวังเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถและศักยภาพของผู้เรียน ถ้าผู้เรียนมีศักยภาพมาก ครูผู้สอนก็สามารถทำการสอนได้อย่างเต็มที่ องค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการเรียนดังกล่าว ครูผู้สอนจะต้องแน่ใจว่า ผู้เรียนสามารถบรรเลงเพลงได้สำเร็จ และทำได้ อย่างเต็มความสามารถของตัวเอง สิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่ความเชื่อมั่น และกลายเป็นแรงบันดาลใจ ซึ่งนำไปสู่ความท้าทายในการเรียนรู้ในระดับขั้นต่อไป

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2527, น.44) ได้กล่าวว่า วิธีการสอนของครูมีผลต่อความกระตือรือร้นอยากเรียนของเด็กอยู่มาก ครูบางคนใช้วิธีจูงใจโดยการให้รางวัล บางคนใช้วิธีทำโทษ จากการวิจัยพบว่า การใช้วิธีการให้รางวัล ซึ่งเป็นวิธีทางบวกดีกว่าการทำโทษ ซึ่งเป็นวิธีการทางลบ ดังนั้น ทักษะการเสริมกำลังใจทางบวก โดยการใช้คำพูด ท่าทาง เสียงประกอบ หรือวิธีต่างๆ จึงเป็นแนวทางที่ควรฝึก และเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดกำลังใจในการเรียน การเสริมกำลังใจในทางบวก แบ่งเป็น 4 ชนิด

1. การเสริมกำลังใจด้วยถ้อยคำ เช่น ครูกล่าวว่า ดี คุณต้อง วิเศษ ซึ่งเป็นการยอมรับความพอใจ
2. การเสริมกำลังใจด้วยวิธีอื่นที่ไม่ใช้ถ้อยคำ เช่น พักหน้ารับ จับตาดู แล้วยิ้ม เอียงหูฟัง ตั้งใจ และยิ้มด้วยความพอใจ
3. การเสริมกำลังใจที่เหมาะสมกับสถานการณ์ คือ ครูสามารถเสริมกำลังใจให้เหมาะสมกับความเป็นจริง
4. การเสริมกำลังใจ โดยการย้อนกล่าวถึงความสามารถที่ผ่านมาแล้ว

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2541, น.98-101) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจในการเรียนดนตรีว่า ปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่ง ในการเรียนการสอนดนตรี คือ การจูงใจให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการเรียน เพราะสถานะของความสนใจ และตั้งใจเรียนนั้น ผู้เรียนสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ฉะนั้น การจูงใจผู้เรียนให้สนใจในการเรียนดนตรี จึงเป็นสิ่งที่ทำให้ การเรียนการสอนของครูเป็นไปตามจุดมุ่งหมายข้อควรพิจารณาเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องถึงการจูงใจ ดังนี้

1. ขณะที่บุคลิกภาพของเด็กอยู่ในระยะพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปสู่ลักษณะเฉพาะ ครูควรช่วยพัฒนาความคิด ความอ่านของวิชาดนตรีควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านอื่นๆ หรือการเสริมค่านิยมของส่วนรวม
2. เด็ก คือ เอกัตบุคคล ในการเรียนการสอนดนตรี ครูควรคำนึงถึงเสมอว่า เด็กแต่ละคนมีความต้องการมีจุดสนใจแตกต่างกันออกไป เป็นการไม่สมควรที่คิดเพียงว่า เด็กคือ เด็กเหมือน ๆ กันไป
3. ความต้องการสืบเนื่องจากจิตใต้สำนึก แต่ละบุคคลอาจได้รับการจูงใจ ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากความต้องการของจิตใต้สำนึก และถึงจิตใต้สำนึก อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้สามารถได้รับการหันเหให้เข้ามาสู่การจูงใจที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากกระบวนการศึกษาได้ การจูงใจเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับหลายสิ่งหลายอย่างในระบบการเรียนการสอนในระดับที่ซับซ้อนอย่างไรก็ตาม ในการเรียนการสอนดนตรี หลักง่ายๆ ที่สามารถนำไปสู่การจูงใจที่ผู้สอนดนตรี ตระหนักถึง ได้แก่
 - 3.1 เนื้อหาทางดนตรีควรเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ไม่ควรง่ายหรือยากจนเกินไป มิฉะนั้น ผู้เรียนจะไม่ให้ความสนใจกับบทเรียน
 - 3.2 กิจกรรมทางดนตรีที่มีหลายประเภท ควรมีการสับกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย และทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานกับการเรียนได้ เมื่อมีกิจกรรมต่างๆ ให้สลับกันไป
 - 3.3 วัสดุอุปกรณ์ทางดนตรี ควรอยู่ในสภาพที่ดี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ที่มีคุณภาพ และเป็นเรื่องน่าสนใจกว่าการฟังเพลง หรือการร้องเพลงกับเครื่องดนตรีที่มีคุณภาพที่ไม่ดี ซึ่งทำให้พัฒนาการทางดนตรีไม่ได้ผล และไม่เป็นการจูงใจให้เรียนดนตรีด้วย
4. บุคลิกภาพของครู ควรกระฉับกระเฉง อธิบายชัดถ้อยชัดคำ มีลีลาการพูดที่ชักจูงใจให้ผู้เรียนสนใจใคร่ฟัง
5. จุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนดนตรี ควรมีการทบทวนให้แน่นอนว่า แต่ละบทเรียนสิ่งใดเป็นหัวใจสำคัญ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่ต่อเนื่องต่อไป ซึ่งช่วยให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียน มีจุดมุ่งหมายร่วมกัน สิ่งนี้เป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่ทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีจุดมุ่งหมายเป็นระเบียบและน่าสนใจ ซึ่งเป็นการจูงใจที่สำคัญ
6. ระลึกเสมอว่า แต่ละคนมีความแตกต่าง เมื่อเกิดปัญหาใดๆ ครูควรแก้ไขให้ถูกต้องโดยควรยึดผู้เรียนเป็นหลัก และให้ความสำคัญกับผู้เรียนแต่ละคนเสมอ
7. โดยทั่วไปการเรียนการสอนดนตรี บทเพลงจัดเป็นสิ่งจูงใจอันดับหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนสนใจอยากเรียนดนตรี ฉะนั้นการเลือกเพลงที่ใช้ในการสอน ควรให้เหมาะสมกับระดับ และวัยของผู้เรียน

8. ไม่ว่าจะเป็คำสั่งใดๆ หรือการบ้าน ควรเป็นสิ่งที่ผู้เรียนเข้าใจ เพื่อหลีกเลี่ยงการเข้าใจผิดที่เกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนจำเป็นต้องกระทำสิ่งนั้นด้วยตัวเอง

กล่าวได้ว่า ในกระบวนการเรียนการสอนคนตรี เป็นหน้าที่ของผู้สอนคนตรีในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงเนื้อหาวิชาคนตรี ให้เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละวัย ซึ่งเป็นผลให้การเรียนการสอนคนตรี เป็นสิ่งที่มีความหมายกับผู้เรียน และสิ่งนี้เอง คือ แรงจูงใจที่ถาวร ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจ มีทัศนคติที่ดี และความต้องการเรียนคนตรี

ปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการเรียนคนตรี

ความคาดหวังเป็นปัจจัยที่ครูคนตรีต้องทราบล่วงหน้าก่อนเริ่มการเรียนการสอน เพื่อที่จะสามารถจัดแผนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการหรือความคาดหวังที่ผู้เรียนหรือผู้ปกครองคาดหวังไว้ อีกทั้งครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม

ความหมายของความคาดหวัง มีผู้ให้ความหมายของ “ความคาดหวัง” ต่าง ๆ กันดังนี้

สิริวรรณ อัสวกุล (2528, น.1) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความคาดหวังของมนุษย์เป็นการคิดล่วงหน้าไว้ก่อน ซึ่งอาจจะไม่เป็นไปตามที่คิดไว้แต่มีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมของบุคคล

ไพฑูริย์ เจริญพันธุ์วงศ์ (2530 , น.109) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อตนเองอย่างหนึ่งว่า ตนเองจะประพฤติปฏิบัติอย่างไรในสถานการณ์ต่างๆหรือต่องานที่ตนเองรับผิดชอบอยู่ ความคิดดังกล่าวรวมไปถึงการคิดถึงบุคคลอื่นด้วย

ชัยนุกร พรภาณวิษณุ (2540 , น.6) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึกความคิดเห็น การรับรู้ การตีความ หรือการคาดการณ์ต่อเหตุการณ์ต่างๆที่ยังไม่เกิดขึ้นของบุคคลอื่นที่คาดหวังในบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนเองต้องการหรือคาดหวังเอาไว้

นวลจันทร์ เพิ่มพูนรัตนกุล (2540, น.8) และ สมลักษณ์ เพชรช่วย (2540, น.10) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความมุ่งหวังหรือคาดคะเนของบุคคลที่มีต่อคนอื่นให้กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ตนปรารถนาให้เป็นไปในอนาคต

ฟินน์ (Finn. 1962, p.390) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง การประเมินค่าบุคคลหรือตนเองด้านจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก และใช้ความคาดหวังนั้นมาเป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมที่จะมีต่อบุคคลที่ตนคาดหวัง หรือต่อตนเองในลักษณะที่ตนคิดว่าถูกต้อง

ฟังก์ และ แวกนอลส์ (Funk & wagnalls, 1963, p.239) อธิบายว่า ความคาดหวังหมายถึง ความคาดหวังต่อการกระทำหรือสถานการณ์ ว่าเป็นความเชื่อมั่นที่ติดต่อกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าน่าจะเป็น อย่างที่คิดไว้

เกทเซลส์, เจมส์ และ โรนอล (Getzels, James, & Ronall, 1964, p.390 – 398) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความคาดหวังของบุคคลย่อมแตกต่างกัน เพราะแต่ละคนมีความคิดและ ความต้องการต่างกัน อันทำให้พฤติกรรมทางสังคมที่ถูกกำหนดจากความคาดหวัง ของบุคคลอื่น และความต้องการส่วนตัวของตนเองต่างกันด้วย

รีดเดอร์ (Reeder, 1971, p.157) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ทำที่ของบุคคลที่มีต่อ พฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตัว โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้น ประพฤติปฏิบัติในสิ่ง ที่ตนต้องการ

สรุปว่า “ความคาดหวัง” หมายถึง ความต้องการของบุคคลที่มีต่อคนอื่นให้กระทำสิ่งใดสิ่ง หนึ่งตามที่ตนปรารถนา โดยใช้ความคาดหวังเป็นแนวทางกำหนดพฤติกรรม ต่อบุคคลที่ตนคาดหวังใน ลักษณะที่ตนคิดว่าถูกต้อง

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการฝึกซ้อม

สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการซ้อมของนักเรียนอย่างสูง เพราะเด็กนักเรียนสามารถ ฝึกซ้อมและมีสมาธิได้ดี จากการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม จารูวรรณ สุริยวรรณ์ (2549, น.48) ได้กล่าวถึงลักษณะของห้องซ้อมไว้ดังต่อไปนี้ ห้องซ้อม ควรมีอุณหภูมิที่พอเหมาะ มีแสงสว่าง อย่างเพียงพอ เพื่ออำนวยความสะดวกในการมองเห็น และการอ่าน โน้ตเพลง ห้องซ้อมไม่ควรคับ แคบจนเกินไป ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอึดอัด เหนื่อยล้าในขณะที่ฝึกซ้อม นอกจากนี้ ควรมี ระบบการระบายอากาศที่ดี ปราศจากสิ่งรบกวน โดยอาจติดป้าย “ห้ามรบกวน” ไว้ที่หน้าห้องซ้อม ควรปิดโทรศัพท์มือถือด้วย ถ้าที่บ้านของผู้เรียนมีสภาพไม่เหมาะสมแก่การฝึกซ้อมนั้นผู้เรียนอาจ ไปทำการฝึกซ้อมในสถานที่เรียน หรือที่บ้านเพื่อนก็เป็นได้

ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Lois Choksy (1991, p.7) ได้กล่าวถึง การจัด สภาพแวดล้อมสำหรับการเรียนดนตรีว่า การจัดสภาพแวดล้อมทั้งร่างกายและจิตใจ ต้องได้รับการ พิจารณาให้เป็นสิ่งสำคัญมากต่อความต้องการเรียนดนตรี การจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนดนตรี ไม่เพียงแต่การจัดการงบประมาณ และการหาหนังสือเท่านั้น แต่การวางแผนด้านจิตวิทยา มีผลต่อ การเรียนรู้เป็นอย่างมาก สามารถช่วยให้เกิดการพัฒนาก้าวหน้าของผู้เรียนเป็นอย่างมาก

แวนแลนด์ิงแฮม (Cynthia Vanlandingham, n.d., Online) ยังได้กล่าวถึง การเรียนเปียโน สามารถที่จะพัฒนาความก้าวหน้าที่ดีขึ้นได้ โดยการมีสภาพแวดล้อมที่ดี การทำบางสิ่งที่ยากๆ การ

เปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม สามารถช่วยนักเรียนได้มาก โดยเฉพาะสำหรับนักเรียนที่เรียนเริ่มต้นบ่อยครั้งที่นักเรียนซุ่ม โดยมีโทรทัศน์อยู่ข้างๆ เปียโน ทำให้สมาธิที่ทำ แบ่งออกเป็นหลายอย่าง ในขณะเดียวกัน ผู้ปกครองสามารถช่วยบุตรหลานของท่านได้ โดยการพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมห้องที่ซุ่มให้เหมาะสม และสิ่งต่างๆ เหล่านี้ สามารถทำให้การเรียนเปียโนมีประสิทธิภาพ และเป็นการสร้างความรู้สึที่ดีในการเรียนเปียโนมากขึ้น

สภาพแวดล้อมที่ทำให้ไขว้เขว (Cynthia Vanlandingham, n.d., Online)

1. การไม่ทำให้การซุ่มเป็นกิจวัตร
2. มีภาระหลายอย่างเกี่ยวกับครอบครัวทำให้ไม่มีเวลาซุ่ม
3. โทรทัศน์อยู่ในห้องเปียโน
4. เพื่อนมาหาในเวลาซุ่ม
5. ทานขนมในขณะที่ซุ่ม
6. หนังสือดนตรีกระจัดกระจายอยู่ทั่วห้อง ทำให้หนังสือหาไม่เจอ เพราะวางผิดที่
7. มีสัตว์เลี้ยง หรือเด็กๆ ต้องการเล่นด้วย
8. เปียโนอยู่ในห้องนอนของนักเรียน ซึ่งที่จริงๆ เป็นสถานที่ที่ไม่ควรซุ่ม

สภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการซุ่ม (Cynthia Vanlandingham, n.d., Online)

1. ควรปิดโทรทัศน์ในขณะที่ซุ่มเปียโน
2. นักเรียนไม่ควรถูกรบกวนในขณะที่ซุ่ม แต่ก็ไม่ถึงกับถูกแยกออกเป็นส่วนตัวจนเกินไป
3. หนังสือดนตรีควรเก็บในกระเป๋าดนตรี พร้อมกับสมุดจดการบ้าน
4. ในขณะที่การซุ่มเปียโน คนในครอบครัวควรเก็บสัตว์เลี้ยงของท่านไว้ในกรง เพื่อให้สัตว์เลี้ยงของท่านรบกวนการซุ่มของคุณ

ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Beth Peterson (2001, p.47) ได้แนะนำถึงสภาพแวดล้อมในการซุ่มไว้ว่า

1. ต้องมีการจัดสถานที่ในการซุ่มอย่างมีสัดส่วน
2. มีการจัดทำตารางการซุ่มให้เป็นเวลา
3. ต้องควบคุมโทรทัศน์ไม่ให้รบกวนในขณะที่ซุ่ม
4. ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในการซุ่ม
5. ผู้ปกครองควรช่วยสนับสนุนทัศนคติในการซุ่มเกี่ยวกับการให้กำลังใจ และการกระตุ้นเพื่อให้นักเรียนซุ่ม

จากที่กล่าวมาแล้วอาจสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนดนตรีให้ประสบความสำเร็จ ควรมีสถานที่ซุ่มดนตรีที่เหมาะสมให้กับนักเรียน ห้องซุ่มดนตรีที่ดี

ควรเป็นห้องซ้อมที่ถูกจัดไว้เป็นส่วนเป็นห้องซ้อมโดยเฉพาะ อุณหภูมิของห้องต้องพอเหมาะ และมีอากาศที่ถ่ายเท มีแสงสว่างที่เพียงพอ ควรมีความสงบปราศจากเสียงรบกวน ไม่ควรให้นักเรียนซ้อมดนตรีในห้องที่มีกิจกรรมอื่นๆ ภายในบ้าน เช่น ห้องนั่งเล่น ขณะที่คนอื่นๆ กำลังดูโทรทัศน์ หรือห้องกินข้าว ขณะที่คนอื่นๆ กำลังรับประทานอาหาร เพราะอาจทำให้นักเรียนไขว้เขว และเสียสมาธิในการซ้อมดนตรี

ปัจจัยด้านครอบครัว

ผู้ปกครอง ถือว่าเป็นบุคคลที่มีส่วนสำคัญยิ่งในการพัฒนาทักษะดนตรีของนักเรียน ผู้ปกครองต้องเป็นผู้สนับสนุนทั้งด้านงบประมาณ แรงจูงใจ และระเบียบวินัยในการเรียนและการฝึกซ้อมดนตรีของลูกหลาน งานวิจัยหลายชิ้นที่ระบุว่า ผู้ปกครองหรือครอบครัว คือปัจจัยสำคัญปัจจัยแรกที่ส่งผลต่อการพัฒนาในด้านดนตรีของนักเรียน (Benham, 2004; Beijaard, Meijer & Verloop, 2003; Brewer, 2009) ผู้ปกครองนักเรียนจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการซ้อมของนักเรียน (Jenny Simaile, n.d., Online) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ปกครองควรสนับสนุนการเรียนเปียโนของนักเรียน ความสำเร็จของนักเรียนดนตรี ส่วนมากเกิดจากอิทธิพลแรงผลักดันของผู้ปกครองที่สนใจในผู้เรียน ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญที่จุดประกายให้ผู้เรียนสนใจและจริงจังในดนตรี ถึงแม้ว่า ผู้เรียนจะไม่สนใจในอาชีพดนตรี ความพยายามของผู้ปกครองจะนำมาซึ่งโลกแห่งเสียงดนตรี จากบทความดังต่อไปนี้ จะช่วยให้ผู้ปกครองสามารถสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความสุขในบทเรียนมากขึ้น โดยการทำสิ่งง่ายๆ ดังต่อไปนี้

1. เข้าไปมีส่วนร่วมในการเรียนของนักเรียน

ควรพูดคุยกับครูของผู้เรียนถึงการมีส่วนร่วมในการเรียนเปียโน ผู้ปกครองควรมีหน้าที่ในการควบคุม ดูแล และปรึกษา พูดคุย กับครูให้ได้มากที่สุด เพื่อทราบถึงความก้าวหน้าในการเรียน และปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียน ว่าผู้ปกครองสามารถช่วยอะไรได้บ้าง เพื่อจะทำให้ผู้เรียนก้าวหน้าในการเรียนเปียโน

2. การสนับสนุนผู้เรียนเท่าที่จะทำได้

ผู้ปกครองความที่จะยกย่อง ชื่นชมในความพยายามของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีกำลังใจและนำไปสู่ความสำเร็จ แม้ผู้เรียนจะเรียนได้ไม่เท่าเทียมคนอื่น แต่ในระยะยาว การทำงานหนักจะเป็นผลสรุปในตอนท้าย ไม่ว่าจะเป็นอย่างไรร ผู้ปกครองต้องเข้าใจในความพยายามของผู้เรียน พยายามแสดงความสนใจในสิ่งที่ผู้เรียนทำอยู่ ถึงแม้ว่าผู้เรียนจะเล่นเพลงนี้มานานมาก ไม่ว่าทุกคนภายในครอบครัวเกี่ยวกับเพลงนี้มากแค่ไหน ก็ควรสนับสนุนผู้เรียนในทุกๆ ทาง ตัวอย่าง เช่น น่าจะมีการแสดงเล็กๆ ภายในครอบครัว

3. หลีกเลี่ยงการวิจารณ์ในทางลบ

ไม่มีนักเรียนคนใดที่ชอบการวิจารณ์ในทางลบ เด็กนักเรียนทุกคนชอบการชื่นชม เมื่อผู้เรียนเริ่มจะไม่ให้ความร่วมมือในการเรียนเปียโน นั่นหมายความว่า ผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือ และการตอบสนองในการให้ความสนใจมากขึ้นจากผู้ปกครอง การลงโทษไม่ใช่การแก้ปัญหาในระยะยาว

4. ช่วยให้ผู้เรียนแน่ใจ และจริงจังในการเรียนดนตรี

ผู้เรียนควรมีตารางการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ ควรให้ความสนใจเหมือนกับการซ้อมกีฬา เช่น การซ้อมฟุตบอล ต้องทำให้ลูกรู้สึกว่า การนั่งซ้อมเปียโนมีความสุข ถ้าเปียโนถูกตั้งอยู่ในห้องนั่งเล่น ผู้ปกครองควรกำหนดเวลาในการใช้ห้องนั่งเล่น และการซ้อมเปียโนให้ชัดเจน ถ้าผู้เรียนไม่ซ้อมด้วยเหตุผลบางประการ ทำให้มีผลต่อการเรียนต้องไม่ยกเลิกการเรียน และผู้ปกครองต้องตัดสินใจคิดหาทางกระตุ้นให้ผู้เรียนอย่างเหมาะสม โดยมีการดูแลอย่างใกล้ชิด เพราะสิ่งเหล่านี้สามารถทำให้ทุกฝ่ายมีความสุข

5. การเลือกหาบทเพลงในรูปแบบต่าง ๆ

ควรรหาโอกาสให้ผู้เรียนได้ไปฟังเพลง โดยไม่เครียดจะทำให้บุตรหลานชื่นชอบในการดนตรีมากขึ้น ผู้ปกครองควรพาผู้เรียนไปดูคอนเสิร์ตให้มากที่สุด เท่าที่จะทำได้ หรือในปัจจุบันมีเทคโนโลยีเกิดขึ้นมาก โดยเฉพาะ CD ทำให้การหาดนตรีที่ดี ๆ และเหมาะสมกับครอบครัวหาได้ไม่ยาก

นอกจากนี้ ฉัชชา โสคติยานุรักษ์ (2549, น.210-211) ยังได้กล่าวถึง สิ่งที่ผู้ปกครองควรสังเกตการเรียนเปียโนของนักเรียนว่า มีการพัฒนาด้านดนตรีอย่างไร สิ่งที่น่าสังเกต คือ

1. ความกระตือรือร้นในการเรียนเปียโนของนักเรียน ว่ามีความต้องการที่จะไปเรียนหรือไม่ หรือต้องใช้แรงกระตุ้นอื่นใดที่จะทำให้บุตรหลานไปเรียน

2. พฤติกรรมในการซ้อมของนักเรียน ว่าเป็นไปตามที่กำหนดหรือไม่ ระหว่างการซ้อมนั้นนักเรียนใส่ใจหรือมีสมาธิแค่ไหน รวมไปถึงวิธีการฝึกซ้อมว่านักเรียนฝึกซ้อมตามที่ครูแนะนำหรือไม่อย่างไร

3. พฤติกรรมหลังเลิกเรียนเปียโน ว่านักเรียนมีความสุขที่ได้เรียนหรือไม่ หรือนักเรียนมีปัญหาใดที่เกิดขึ้น เพื่อที่ผู้ปกครองจะได้รับรู้ปัญหาและหาทางแก้ไขให้ได้อย่างเหมาะสม

4. พฤติกรรมไม่ชอบฟังดนตรี ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนเริ่มไม่สนใจดนตรีและเอาเวลาว่างไปใช้ในการทำกิจกรรมอื่นๆ เช่น เล่นเกมอ่านหนังสือการ์ตูน หรือ ดูโทรทัศน์ เป็นต้น

พฤติกรรมเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่ครูสอนดนตรีไม่สามารถสังเกตได้เนื่องจากเป็นพฤติกรรมที่อยู่นอกห้องเรียน การสังเกตพฤติกรรมเหล่านี้ สามารถทำให้ผู้ปกครองและครูดนตรีประเมิน

ได้ว่า นักเรียนกำลังประสบปัญหาใด มีความตั้งใจในการเรียนดนตรีหรือไม่ และควรใช้วิธีการใดในการแก้ปัญหาต่อไป

แวนแลนดิงแฮม (Cynthia Vanlandingham, n.d., Online) ได้กล่าวถึงการซ้อมดนตรีที่บ้าน ผู้ปกครองสามารถช่วยนักเรียนได้ คือ

1. การวางแผนวันและเวลา ในการซ้อมให้เป็นกิจวัตร

การวางแผนวันและเวลาให้เป็นเรื่องสำคัญ เนื่องจากมีทางเลือกมากสำหรับนักเรียน ตัวอย่าง เช่น การดูโทรทัศน์ การกินอาหาร การเล่นกับเพื่อน การทำการบ้าน เป็นต้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องจัดการซ้อมให้เป็นกิจวัตร

2. การเชื่อมโยงการซ้อมเข้ากับกิจกรรมที่นักเรียนทำเป็นกิจวัตร เพื่อให้การซ้อมเป็นกิจวัตร ควรนำกิจกรรมอื่นๆ ที่นักเรียนทำมาเชื่อมโยงกัน

3. ให้นักเรียนซ้อมหลังจากการเรียนเปียโนทันที

ถ้านักเรียนซ้อมเปียโนหลังจากที่เรียนเปียโน จะทำให้นักเรียนจำได้ว่า ครูสอนอะไร เป็นประโยชน์ในการซ้อม นักเรียนควรซ้อมทันทีหรือ ไม่เกิน 1 วัน ซึ่งวิธีนี้ สามารถช่วยให้นักเรียนรู้ว่า จะทำอย่างไรกับการซ้อม

4. การตัดสิ่งกวนใจในระหว่างการซ้อม

นักเรียนส่วนมากมักไม่ชอบอยู่คนเดียว การนำเปียโนไว้ในห้องที่ตัดขาดจากสมาชิกในครอบครัว สามารถทำให้นักเรียนคิดว่า เขาถูกลงโทษได้ จึงควรวางเปียโนไว้ในที่นักเรียนเห็นว่า กำลังมีคนดูตัวเองซ้อมอยู่ อย่างน้อยต้องทำให้นักเรียนรู้ว่า เขาไม่ได้อยู่คนเดียว รวมทั้งตัดสิ่งกวนใจอย่างเช่น โทรทัศน์ออกไป

5. การวางเป้าหมายในการซ้อมที่แน่นอน

ถามนักเรียนให้แน่ชัดในแต่ละสัปดาห์ เพราะการซ้อมที่มีจุดมุ่งหมายเป็นวิธีที่ดีที่สุด ดังนั้นควรถามนักเรียนว่าเป้าหมายในการซ้อมครั้งนี้คืออะไร เพราะยังมีการวางเป้าหมายที่ชัดเจนยิ่งทำให้ความก้าวหน้าในการเรียนมีมากขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มีงานวิจัยจำนวนมากที่ให้ความสำคัญและศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมดนตรี ซึ่งในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมข้อมูล เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ (2547, บทนำ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ผลในการเรียนไวโอลินของนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้านคือ ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้านและแรงจูงใจทางบ้าน ซึ่งได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลที่

ได้จากการสังเกต การสัมภาษณ์นักเรียน และการสอบถามผู้ปกครอง โดยแบ่งกลุ่มนักเรียน โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนไวโอลิน สามารถแบ่งกลุ่มได้ 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่เรียนไวโอลินที่ประสบความสำเร็จอย่างดี กลุ่มที่เรียนไวโอลินที่ประสบความสำเร็จปานกลาง กลุ่มที่เรียนไวโอลินที่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร และทำการสัมภาษณ์นักเรียน ผู้ปกครองในกลุ่มต่างๆพบว่า ปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมทางบ้านที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนไวโอลินคือ เครื่องดนตรีที่นักเรียนใช้ ความเหมาะสมในสถานที่ในการฝึกซ้อม สื่อทางโทรทัศน์ที่เอื้อหนุนต่อการเรียนไวโอลิน อุปสรรคในการเรียนไวโอลิน ลักษณะในการฝึกซ้อมที่บ้าน และบรรยากาศในการฝึกซ้อมที่บ้านคือ มีผู้ปกครองหรือญาติพี่น้องในบ้านเล่นเครื่องดนตรีได้ การฟังดนตรีในประเภทของบทเพลง การเข้าชมการแสดงดนตรี ความต้องการของนักเรียนในการเรียนดนตรีกับความสนใจในดนตรี และการเสริมแรงของผู้ปกครองที่ช่วยสนับสนุน

ปริยาภรณ์ เลขชรากร (2552) ได้วิจัยในเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมเปียโนของนักเรียนชั้นต้น โดยให้ความสำคัญปัจจัยหลัก 3 ประการ ได้แก่ ครูสอนเปียโน ผู้ปกครองนักเรียนและการสนับสนุน และสภาพแวดล้อมที่บ้าน ผลการวิจัย พบว่า ด้านครูสอนเปียโน ควรนำหลักการการซ้อมเปียโนของตนไปใช้กับนักเรียน ควรมีการวางเป้าหมายในการเรียนแต่ละสัปดาห์ และควรเลือกวิธีการสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน ครูจำเป็นต้องใส่ใจวิธีการสั่งการบ้านซึ่งครูต้องบันทึกรายละเอียดสิ่งที่มอบหมายและสิ่งที่ต้องแก้ไขให้ชัดเจน เมื่อพบปัญหาการไม่ซ้อมของนักเรียน ครูมีหน้าที่ต้องสร้างแรงกระตุ้นอย่างเหมาะสมเช่นการให้รางวัล และต้องมีการปรึกษากับผู้ปกครองให้เคร่งครัดต่อการซ้อมของบุตรหลาน ส่วนผู้ปกครอง ควรมีส่วนร่วมในการฝึกซ้อมกับบุตรหลานด้วย ควรมีการตกลงเกี่ยวกับวันและเวลาในการฝึกซ้อม และต้องให้นักเรียนในปกครองปฏิบัติตามข้อตกลงนั้นอย่างเคร่งครัด นอกจากนี้ ผู้ปกครองควรสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสมกับลักษณะ เฉพาะของนักเรียนในปกครอง ในส่วนของการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในบ้านนั้น การวิจัยพบว่า ควรมีการสร้างห้องซ้อมที่ดี คือ มีอุณหภูมิที่เหมาะสม มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่ควรมีโทรทัศน์หรือโทรศัพท์ในห้อง และควรมีเปียโนที่มีคุณภาพดีที่บ้านด้วย

อลงกรณ์ แก้วใหญ่ (2551) ได้ศึกษาการใช้แรงจูงใจของครูสอนเปียโนระดับต้นในการสอนเปียโน ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจที่ใช้ได้ผลดีในสอนเปียโน คือ การใช้บทเพลงและการตั้งเป้าหมายในการเรียนการสอนร่วมกับนักเรียน ส่วนการใช้รูปแบบแรงจูงใจภายในที่สามารถจูงทำให้นักเรียนมีการฝึกซ้อมหลังเรียน คือ การใช้บทเพลงและการสร้างระเบียบวินัยในการฝึกซ้อม ส่วนการชมการแสดงดนตรีไม่สามารถจูงใจนักเรียนให้ฝึกซ้อมหลังเรียนได้

การใช้รูปแบบแรงจูงใจภายนอกที่สามารถจูงใจนักเรียนได้ผลดีในระหว่างการเรียน คือ การชมเชยและตำหนิ การให้รางวัล การใช้สื่อการสอน การให้กำลังใจ และการสนทนากับนักเรียน ส่วนการทำให้เกรงกลัวจะเปลี่ยนพฤติกรรม นักเรียนได้ชั่วคราว หากใช้เป็นประจำนักเรียนจะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน การใช้รูปแบบแรงจูงใจภายนอกที่สามารถจูงใจให้นักเรียนฝึกซ้อมหลังเรียน คือ การแสดงต่อหน้าสาธารณชน การประกวดความสามารถทางด้านดนตรีและการสอบ ส่วนการทำให้เกรงกลัวไม่สามารถจูงใจให้นักเรียนมีการฝึกซ้อมหลังการเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น โรงเรียนแปซิฟิก โลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้เลือกระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณในการเก็บ และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้สามารถแสดงให้เห็นภาพกว้างเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ ซึ่งในบทนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอขั้นตอนและหัวข้อต่างๆ เกี่ยวกับระเบียบวิธี วิจัยไว้ ดังนี้ คือ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
6. การนำเสนอข้อมูล
7. ระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนเปียโนระดับชั้นต้นที่เรียนเปียโนอยู่ใน โรงเรียนแปซิฟิก โลกดนตรี และศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 152 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนเปียโนระดับชั้นต้นที่เรียนเปียโนอยู่ใน โรงเรียนแปซิฟิก โลกดนตรี และศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 76 คน โดยการสุ่มแบบกำหนดสัดส่วนร้อยละ 50 ของจำนวนประชากรทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น โดยอาศัยกรอบเนื้อหาสาระจากแนวคิดและทฤษฎี รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งลักษณะ ของเครื่องมือแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล มีจำนวนคำถามทั้งหมด 8 ข้อ มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมดนตรีของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น (ข้อ 9 ถึงข้อ 13)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น (ข้อ 14 ถึงข้อ 20)

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการเรียนดนตรี ของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น (ข้อ 21 ถึงข้อ 25)

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อการเรียนดนตรี ของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น (ข้อ 26 ถึงข้อ 30)

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ของ Likert's Scale แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

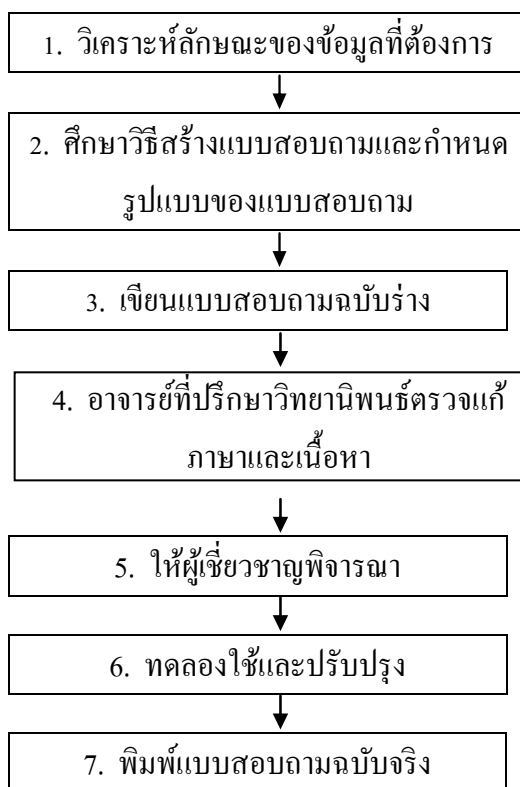
มากที่สุด	ให้ระดับคะแนน	5
มาก	ให้ระดับคะแนน	4
ปานกลาง	ให้ระดับคะแนน	3
น้อย	ให้ระดับคะแนน	2
น้อยที่สุด	ให้ระดับคะแนน	1

การแปลความหมายของคะแนนใช้หลักเกณฑ์การแปลความหมายของ Best โดยกำหนดระดับค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.43)

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	น้อย
1.00 – 1.50	น้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม

1. วิเคราะห์ลักษณะของข้อมูลที่ต้องการขั้นแรกของการสร้างแบบสอบถาม คือ ทำการวิเคราะห์ลักษณะของข้อมูลที่ต้องการในการวิจัย กำหนดโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกของนักเรียนเป็ยโนระดับต้นของโรงเรียนแปซิฟิก โลกคนตรีและศิลปะ จ.สงขลา

2. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถาม ทำการศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามจากตำราต่างๆศึกษาแบบสอบถามในงานวิจัยที่มีรูปแบบใกล้เคียงกันและกำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกของนักเรียนเป็ยโนระดับต้นของ โรงเรียนแปซิฟิก โลกคนตรีและศิลปะ จ.สงขลา

3. เขียนแบบสอบถามฉบับร่างลงมือเขียนแบบสอบถามฉบับร่าง ตามโครงสร้างเนื้อหาในขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 แบบสอบถามฉบับร่างเสนอต่อกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณา ตรวจสอบแก้ไข ปรับปรุงให้ถูกต้องเหมาะสมตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย

4. ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจแก้ภาษาและเนื้อหาเพื่อให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม และสามารถวัดได้ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการศึกษา
5. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญในด้านแบบสอบถามและวัดผลพิจารณาความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของคำถามแต่ละข้อ นำข้อผิดพลาดมาปรับปรุง
6. ทดลองใช้และปรับปรุงนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้ที่มิมีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง 30 คน เพื่อพิจารณาและทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
7. พิมพ์แบบสอบถามฉบับจริงหลังจากปรับปรุงในขั้นที่ 5 อธิบายจุดประสงค์และวิธีตอบตรวจแบบสอบถามความถูกต้องในเนื้อหาและการพิมพ์
8. นำไปเก็บข้อมูลนักเรียนเป็ยโนระดับต้น ของ โรงเรียนแปซิฟิกโลกคนตรีและศิลาปะ จ. สงขลา

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

การหาคุณภาพของแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย การหาค่าความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นดังนี้

1. ความเที่ยงตรง เนื่องจากแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยได้นำมาพัฒนาให้ตรงกับเนื้อหาและรายละเอียดของข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในแต่ละเรื่อง โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นผ่านการตรวจสอบเครื่องมือ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจแก้ภาษาและเนื้อหาเพื่อให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม และสามารถวัดได้ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการศึกษา

1.2 ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย ดร.ระวีวัฒน์ ไทยเจริญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกาศ ขวัญประดับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไชยวุธ โกศล ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา รวมถึงการใช้ภาษาในแบบสอบถาม และนำผลที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับจุดประสงค์ (IOC : Index of Item Objective Comgruence) พบว่ามีค่า IOC เท่ากับ 0.94 ดังภาคผนวก

2. ความเชื่อมั่น การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในการวิจัย ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วมาคำนวณหาความเชื่อมั่นโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (α -Cronbach, 1970, p.16) ผลการใช้พบว่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .88 ดังภาคผนวก

3. นำแบบสอบถามดังกล่าวมาใช้เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทำหนังสือขออนุญาตผู้ปกครองสำหรับนักเรียนเป็ยโนระดับต้นที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างพร้อมทั้งอธิบายถึงการกรอกแบบสอบถามและเปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัยในการกรอกแบบสอบถามหลังจากนั้นจึงรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 76 ชุด ด้วยตัวเองเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา มีการคำนวณหาข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจากแบบสอบถามตอนที่ 1 และ 2 ที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage) (อภินิษฐ์ จันตะณี, 2538, น.128) โดยใช้สูตร

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์
	f	แทน	ความถี่ที่สำรวจได้
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด หรือจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2. ค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อใช้อธิบายผลของข้อมูลโดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, น.102)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของประชากร
	Σ	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	ขนาดของกลุ่มประชากร

3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2540, น.101)

$$\text{S.D.} = \frac{\sqrt{\sum (x - \bar{x})^2}}{N}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละค่า
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากประชากร
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มประชากร

4. ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ประคอง วรรณสุต, 2525, น.25) ซึ่งมีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$\text{Alpha} = \frac{n}{n-1} = \left\{ \frac{1 - \sum S_i^2}{S_x^2} \right\}$$

เมื่อ	Alpha	=	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อถือได้
	S_i^2	=	ความแปรปรวนของคะแนน
	n	=	จำนวนข้อทั้งหมด
	S_x^2	=	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้นของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอดอนใหญ่ จังหวัด สงขลา ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนเปียโน

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้นของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอดอนใหญ่ จังหวัดสงขลา

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนเปียโนกลุ่มเป้าหมายในการศึกษา

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนเปียโนกลุ่มเป้าหมายในการศึกษา

	ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	31	40.8
	หญิง	45	59.2
	อายุ		
	7 ปี	17	22.4
	8 ปี	11	14.5
	9 ปี	11	14.5
	อื่น ๆ	37	48.7

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อายุเมื่อเริ่มเรียนดนตรี		
น้อยกว่าอายุ 7 ปี	13	17.1
อายุ 7-9 ปี	30	39.5
อายุ 10-18 ปี	9	11.8
อายุ 19 ปีขึ้นไป	6	7.9
ระยะเวลาการเรียนเปียโนต่อ 1 ครั้ง		
20-30 นาที	10	13.2
30 – 45 นาที	15	19.7
45-60 นาที	48	63.2
มากกว่า 60 นาที	3	3.9
จำนวนครั้งที่เรียนต่อ 1 สัปดาห์		
1 ครั้งต่อ สัปดาห์	75	98.7
มากกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์	1	1.3
จำนวนครั้งที่ซ้อมต่อ 1 สัปดาห์		
น้อยกว่า 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์	38	50.0
4-6 ครั้ง ต่อสัปดาห์	21	27.6
ซ้อมทุกวัน	4	5.3
ไม่มีการซ้อม	13	17.1
ระยะเวลาในการซ้อมต่อ 1 ครั้ง		
น้อยกว่า 30 นาทีต่อครั้ง	35	46.1
30-60 นาทีต่อครั้ง	28	36.8
มากกว่า 60 นาทีต่อครั้ง	-	-
ไม่มีการซ้อม	13	17.1
นักเรียนมีเปียโนส่วนตัวที่บ้าน		
มี	43	56.6
ไม่มี	33	43.4
รวม	76	100.00

จากตารางที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนเป็ยโนกลุ่มเป้าหมายในการศึกษา ผู้วิจัยนำเสนอ
จำแนกตามตัวแปรในการการศึกษา ดังนี้

เพศ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษามากกว่าครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 59.2 เป็นเพศหญิง ส่วนที่เหลือ
เป็นเพศชาย ร้อยละ 40.8

อายุ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาส่วนใหญ่อายุอยู่ในช่วงอายุ 7-9 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.4 ช่วงอายุ
อื่นๆคิดเป็นร้อยละ 48.7

อายุเมื่อเริ่มเรียนดนตรี กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาส่วนใหญ่เริ่มเรียนเมื่ออายุ 7-9 ปี คิดเป็น
ร้อยละ 39.5 รองลงมา คือ อายุน้อยกว่า 7 ปี อายุ 10-18 ปี อายุ 19 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 17.1, 11.8,
7.9 ตามลำดับ

ระยะเวลาการเรียนเป็ยโนต่อ 1 ครั้ง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษามากกว่าครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ
63.2 ใช้เวลาในการเรียนต่อครั้ง 45-60 นาที รองลงมาคือ 30 – 45 นาที 20-30 นาที มากกว่า 60 นาที
คิดเป็นร้อยละ 19.7, 13.2, 3.9 ตามลำดับ

จำนวนครั้งที่เรียนต่อ 1 สัปดาห์ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเรียนเป็ยโน 1 ครั้งต่อ สัปดาห์สูง
ถึงร้อยละ 98.7 ส่วนที่เหลือเรียนมากกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 1.3

จำนวนครั้งที่ซ้อมต่อ 1 สัปดาห์ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 50.0 ซ้อม
เป็ยโนน้อยกว่า 3 ครั้ง ต่อสัปดาห์ รองลงมาคือ 4-6 ครั้ง ต่อสัปดาห์ ไม่มีการซ้อม ซ้อมทุกวัน คิด
เป็นร้อยละ 27.6, 17.1, 5.3

ระยะเวลาในการซ้อมต่อ 1 ครั้ง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ 50.0
ระยะเวลาในการซ้อมต่อครั้งน้อยกว่า 30 นาที รองลงมาคือ 30-60 นาทีต่อครั้ง ไม่มีการซ้อม คิดเป็น
ร้อยละ 38.2, 11.8 ตามลำดับ

การมีเป็ยโนส่วนตัวที่บ้าน กลุ่มตัวอย่างในการศึกษามากกว่าครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 56.6 มี
เป็ยโนส่วนตัวที่บ้าน ส่วนที่เหลือไม่มีเป็ยโน ร้อยละ 43.4

**ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเป็ยโนระดับชั้นต้นของโรงเรียนเบ
สิพิศโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา**

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมเปียโนระดับชั้นต้นของโรงเรียน
แปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยภาพรวม (n = 76 คน)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมเปียโน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปล ความหมาย
1. ปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อการเรียนดนตรี	3.72	.69	มาก
2. ปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการเรียนดนตรี	3.48	.84	ปานกลาง
3. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการฝึกซ้อมเปียโน	3.44	1.25	ปานกลาง
4. ปัจจัยด้านครอบครัว	2.65	.86	ปานกลาง
ภาพรวม	3.32	.91	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้นของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อการเรียนดนตรีอยู่ในระดับมาก (mean = 3.72, SD =.69) ส่วนปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการเรียนดนตรี ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการฝึกซ้อมเปียโน ปัจจัยด้านครอบครัว ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้นอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ (mean = 3.48 SD =.84, mean = 3.44 SD =1.25 mean = 2.65 SD =.86 ตามลำดับ)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมเปียโนระดับ
ชั้นต้นของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (n = 76 คน)

ปัจจัยด้านครอบครัว	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปล ความหมาย
1. ผู้ปกครองสามารถสนับสนุนให้นักเรียนฝึกซ้อมเป็นประจำ	3.30	1.11	ปานกลาง
2. ผู้ปกครองเข้าใจกระบวนการฝึกซ้อมดนตรี	2.74	1.09	ปานกลาง
3. ผู้ปกครองควบคุมการฝึกซ้อมของผู้เรียน	2.72	1.04	ปานกลาง
4. ผู้ปกครองมีความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนเปียโน	2.58	1.16	ปานกลาง
5. ผู้ปกครองสามารถเล่นเปียโนหรือปฏิบัติบทเรียนเปียโนของนักเรียนได้	1.89	1.01	ปานกลาง
ภาพรวม	2.65	.86	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น ของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่

ในระดับปานกลาง ($mean = 2.65, SD = .86$) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อคำถาม พบว่าทุกข้อคำถามอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ (1) ผู้ปกครองสามารถสนับสนุนให้นักเรียนฝึกซ้อมเป็นประจำ (2) ผู้ปกครองเข้าใจกระบวนการฝึกซ้อมดนตรี (3) ผู้ปกครองควบคุมการฝึกซ้อมของผู้เรียน ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมเปียโนระดับขั้นต้น ของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ($n = 76$ คน)

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการฝึกซ้อมเปียโน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลความหมาย
1. โรงเรียนดนตรีสนับสนุนให้นักเรียนมาฝึกซ้อมที่โรงเรียน	4.12	6.92	มาก
2. สภาพห้องฝึกซ้อม	3.74	1.00	มาก
3. ครูผู้สอนวางแผนการฝึกซ้อมสำหรับนักเรียน	3.70	1.05	มาก
4. นักเรียนสามารถใช้เปียโนที่โรงเรียนฝึกซ้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.54	1.11	มาก
5. นักเรียนสามารถฝึกซ้อมที่บ้านได้ตลอดเวลาที่ต้องการ	3.38	1.36	ปานกลาง
6. นักเรียนมีห้องซ้อมที่บ้านอย่างเหมาะสม (แสงสว่างเพียงพอ อุณหภูมิเหมาะสม สะอาด สะดวก)	2.95	1.32	ปานกลาง
7. นักเรียนฝึกซ้อมดนตรีที่บ้านเป็นประจำ	2.63	1.12	ปานกลาง
ภาพรวม	3.44	1.25	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับขั้นต้น ของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($mean = 3.44, SD = 1.25$) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อคำถามพบว่าอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ (1) โรงเรียนดนตรีสนับสนุนให้นักเรียนมาฝึกซ้อมที่โรงเรียน (2) สภาพห้องฝึกซ้อม (3) ครูผู้สอนวางแผนการฝึกซ้อมสำหรับนักเรียน ตามลำดับ

อยู่ในระดับปานกลาง คือ (1) นักเรียนสามารถฝึกซ้อมที่บ้านได้ตลอดเวลาที่ต้องการ (2) นักเรียนมีห้องซ้อมที่บ้านอย่างเหมาะสม (แสงสว่างเพียงพอ อุณหภูมิเหมาะสม สะอาด สะดวก) (3) นักเรียนฝึกซ้อมดนตรีที่บ้านเป็นประจำ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการเรียนดนตรีที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมระดับชั้นต้นของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (n = 76 คน)

ปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการเรียนดนตรี	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลความหมาย
1. ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนดนตรีเพื่อสอบรับใบประกาศนียบัตรรับรองความสามารถพิเศษ	3.70	.85	มาก
2. นักเรียนเรียนดนตรีเพื่อสอบรับใบประกาศนียบัตรรับรองความสามารถพิเศษ	3.54	1.04	มาก
3. ผู้ปกครองคาดหวังว่าให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางดนตรีเพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศ	3.51	.93	มาก
4. นักเรียนต้องการเรียนดนตรีเพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศ (เรียนดนตรีอย่างจริงจัง)	3.39	1.12	ปานกลาง
5. ผู้ปกครองคาดหวังว่าให้นักเรียนศึกษาต่อด้านดนตรีระดับสูงต่อไป	3.24	1.20	ปานกลาง
ภาพรวม	3.48	.84	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่า ปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการเรียนดนตรีส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น ของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (mean = 3.48, SD = .84) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อคำถาม พบว่าอยู่ในระดับมากเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ (1) ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนดนตรีเพื่อสอบรับใบประกาศนียบัตรรับรองความสามารถพิเศษ (2) นักเรียนเรียนดนตรีเพื่อสอบรับใบประกาศนียบัตรรับรองความสามารถพิเศษ (3) ผู้ปกครองคาดหวังว่าให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางดนตรีเพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศ ตามลำดับ ส่วนผู้ปกครองคาดหวังว่าให้นักเรียนศึกษาต่อด้านดนตรีระดับสูงต่อไป อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อการเรียนดนตรีที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมเปียโนระดับขั้นต้น ของโรงเรียนเปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอกาญจนาภิเษก จังหวัดสงขลา (n = 76 คน)

ปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อการเรียนดนตรี	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลความหมาย
1. ครูผู้สอนมีการให้รางวัล/คำชมเมื่อนักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการบรรเลงเปียโนได้ดีขึ้น	4.13	.77	มาก
2. โรงเรียนจัดกิจกรรมแสดงดนตรีเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงของนักเรียน	3.92	1.00	มาก
3. ครูผู้สอนมีการให้รางวัล/คำชมเมื่อนักเรียนฝึกซ้อมเป็นประจำ	3.61	1.10	มาก
4. ผู้ปกครองมีการให้รางวัล/คำชมเมื่อนักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการบรรเลงเปียโนได้ดีขึ้น	3.51	.97	มาก
5. ผู้ปกครองมีการให้รางวัล/คำชมเมื่อนักเรียนฝึกซ้อมเป็นประจำ	3.45	1.05	ปานกลาง
ภาพรวม	3.72	.69	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อการเรียนดนตรีส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับขั้นต้น ของโรงเรียนเปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอกาญจนาภิเษก จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (mean = 3.72, SD = .69) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อคำถาม พบว่าอยู่ในระดับมากเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ (1) ครูผู้สอนมีการให้รางวัล/คำชมเมื่อนักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการบรรเลงเปียโนได้ดีขึ้น (2) โรงเรียนจัดกิจกรรมแสดงดนตรีเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงของนักเรียน (3) ครูผู้สอนมีการให้รางวัล/คำชมเมื่อนักเรียนฝึกซ้อมเป็นประจำ ตามลำดับ ส่วนผู้ปกครองมีการให้รางวัล/คำชมเมื่อนักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการบรรเลงเปียโนได้ดีขึ้น และมีกรให้รางวัล/คำชมเมื่อนักเรียนฝึกซ้อมเป็นประจำ อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

การศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้นของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมเปียโนของนักเรียนที่เรียนเปียโนระดับชั้นต้น ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการฝึกซ้อม ปัจจัยด้าน ความคาดหวัง ปัจจัยด้านแรงจูงใจ นักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น ของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผล ต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น ของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

วิธีดำเนินการวิจัย

ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น ของ โรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 76 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล มีจำนวนคำถามทั้งหมด 8 ข้อ มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมดนตรีของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการเรียนดนตรี ของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อการเรียนดนตรี ของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับจุดประสงค์ (IOC : Index of Item Objective Comgruece) เท่ากับ 0.94 ตรวจสอบความเชื่อมั่น พบว่าแบบสอบถามตอนที่ 2-5 มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (α -Cronbach, 1970: 16) ทั้งฉบับเท่ากับ .88

ทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนเป็โยนกลุ่มเป้าหมายในการศึกษา

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการศึกษามากกว่าครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 59.2 เป็นเพศหญิง ส่วนที่เหลือเป็นเพศชาย ร้อยละ 40.8 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 7-9 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.4 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาส่วนใหญ่เริ่มเรียนเมื่ออายุ 7-9 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.5 มากกว่าครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 63.2 ใช้เวลาในการเรียนต่อครั้ง 45-60 นาที กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเรียนเป็โยน 1 ครั้งต่อสัปดาห์สูงถึงร้อยละ 98.7 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 50.0 ซ้อมเป็โยนน้อยกว่า 3 ครั้ง ต่อสัปดาห์ ครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 50.0 ระยะเวลาในการซ้อมต่อครั้งน้อยกว่า 30 นาที กลุ่มตัวอย่างในการศึกษามากกว่าครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 56.6 มีเป็โยนส่วนตัวที่บ้าน

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเป็โยนระดับชั้นต้นของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเป็โยนระดับชั้นต้น ของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านแรงจูงใจต่อการเรียนดนตรีอยู่ในระดับมาก ส่วนปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการเรียนดนตรี ด้านสิ่งแวดล้อมในการฝึกซ้อมเป็โยนด้านครอบครัว ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเป็โยนระดับชั้นต้นอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละปัจจัย พบว่า

ปัจจัยด้านครอบครัว ผู้ปกครองสามารถสนับสนุนให้นักเรียนฝึกซ้อมเป็นประจำ ผู้ปกครองเข้าใจกระบวนการฝึกซ้อมดนตรี ผู้ปกครองควบคุมการฝึกซ้อมของผู้เรียน ตามลำดับ

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม โรงเรียนดนตรีสนับสนุนให้นักเรียนมาฝึกซ้อมที่โรงเรียน สภาพห้องฝึกซ้อม ครูผู้สอนวางแผนการฝึกซ้อมสำหรับนักเรียน อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ นักเรียนสามารถฝึกซ้อมที่บ้านได้ตลอดเวลาที่ต้องการ นักเรียนมีห้องซ้อมที่บ้านอย่างเหมาะสม แสงสว่างเพียงพอ อุณหภูมิเหมาะสม สะอาด สะดวก และ นักเรียนฝึกซ้อมดนตรีที่บ้านเป็นประจำ

ปัจจัยด้านความคาดหวัง นักเรียนต้องการเรียนดนตรีเพื่อสอบรับใบประกาศนียบัตรรับรองความสามารถพิเศษ ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนดนตรีเพื่อสอบรับใบประกาศนียบัตรรับรองความสามารถพิเศษ ผู้ปกครองคาดหวังว่าให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางดนตรีเพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศ อยู่ในระดับมากตามลำดับ ส่วนผู้ปกครองคาดหวังว่าให้นักเรียนศึกษาต่อด้านดนตรีระดับสูงต่อไป อยู่ในระดับปานกลาง

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ครูผู้สอนมีการให้รางวัล/คำชมเมื่อนักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการบรรเลงเปียโนได้ดีขึ้น โรงเรียนจัดกิจกรรมแสดงดนตรีเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงของนักเรียน ครูผู้สอนมีการให้รางวัล/คำชมเมื่อนักเรียนฝึกซ้อมเป็นประจำ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนผู้ปกครองมีการให้รางวัล/คำชมเมื่อนักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการบรรเลงเปียโนได้ดีขึ้น และมีการให้รางวัล/คำชมเมื่อนักเรียนฝึกซ้อมเป็นประจำ อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น โรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้นของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากครูผู้สอนและผู้ปกครองมีการให้รางวัล/คำชมเมื่อนักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการบรรเลงเปียโนได้ดีขึ้น รวมไปถึงโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมแสดงดนตรีเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงของนักเรียน ซึ่งการให้รางวัล/คำชม รวมไปถึงการจัดให้มีกิจกรรมแสดงดนตรี เป็นการทำให้เกิดแรงจูงใจในการฝึกซ้อมของนักเรียน การบรรเลงบทเพลงเปียโนให้เกิดความชำนาญและความไพเราะได้นั้น ต้องมาจากการฝึกซ้อมที่เพียงพอ จากปัจจัยด้านแรงจูงใจดังกล่าวจึงส่งผลให้นักเรียนมีการฝึกซ้อมเปียโนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้ ปัจจัยด้านแรงจูงใจจึงส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้นอยู่ในระดับมากกว่าปัจจัยด้านอื่นๆ

ปัจจัยด้านความคาดหวัง ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจาก ความคาดหวังของผู้ปกครองและนักเรียนส่วนมากอยากเรียนดนตรีเพื่อมีความสามารถพิเศษ และอยากสอบรับใบประกาศนียบัตรรับรองความสามารถพิเศษทางด้านดนตรี ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ได้คาดหวังให้เรียนดนตรีเพื่อยึดเป็นอาชีพ ส่วนผู้ปกครองคาดหวังว่าให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางดนตรีเพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศ ผู้ปกครองคาดหวังว่าให้นักเรียนศึกษาด้านดนตรีระดับสูงต่อไป อยู่ในระดับรองลงมาตามลำดับ

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้นของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากการที่โรงเรียนสนับสนุนให้นักเรียนได้ซ้อมเปียโนโดยครูผู้สอนวางแผนการฝึกซ้อมสำหรับนักเรียน และนักเรียนสามารถใช้เปียโนที่โรงเรียนฝึกซ้อม ตลอดจนที่บ้านนักเรียนมีเปียโนเพื่อฝึกซ้อมในบรรยากาศที่เหมาะสม แสงสว่างเพียงพอ อุณหภูมิเหมาะสม สะอาดและสะดวก จะช่วยให้ผู้เรียนมีสมาธิและมีสภาพแวดล้อมที่ดีในการฝึกซ้อม ซึ่งส่งผลให้มีโอกาสซ้อมเปียโนได้มากขึ้นตามไปด้วย

ปัจจัยด้านครอบครัว ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้นของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากผู้ปกครองที่สามารถสนับสนุนให้นักเรียนฝึกซ้อมเป็นประจำ และมีความเข้าใจกระบวนการฝึกซ้อมดนตรี จะช่วยควบคุมการฝึกซ้อมเปียโนได้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อช่วยพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนเป็นไปด้วยดี ทำให้การเรียนการสอนราบรื่นขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้นของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อการเรียนดนตรีอยู่ในระดับมากกว่าปัจจัยด้านอื่นๆ จากผลการวิจัยดังกล่าวผู้วิจัยขอเสนอว่าควรมีการจัดกิจกรรมแสดงดนตรีเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงของนักเรียนในรูปแบบต่างๆมากขึ้นเช่น การจัดการแสดงในชั้นเรียนทุกๆ 3 เดือน เพื่อเป็นการแสดงความก้าวหน้าของการเรียนดนตรี การจัดการแสดงดนตรีเที่ยงวัน เพื่อฝึกให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการแสดงดนตรีนอกชั้นเรียน โดยการจัดให้มีการแสดงคอนเสิร์ตขนาดเล็กภายในโรงเรียน การแสดงคอนเสิร์ตประจำปี เป็นการจัดกิจกรรมแสดงดนตรีนอกสถานที่ ทั้งนี้การจัดกิจกรรมการแสดงต่างๆดังกล่าวเพื่อให้มีเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาว ทำให้เกิดแรงจูงใจในการฝึกซ้อมของผู้เรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

การวิจัยนี้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้นโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

1. หากได้ทดลองเก็บข้อมูลจากสถาบันอื่น จะช่วยให้ทราบผลว่าเป็นไปในแนวทางเดียวกันหรือไม่อย่างไร
2. ศึกษาและเก็บข้อมูลจากนักเรียนเปียโนระดับชั้นอื่น จะช่วยให้ได้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนดนตรีต่อไป
3. หากได้ทดลองเก็บข้อมูลกับวิชาอื่นๆ จะช่วยให้ทราบผลว่าเป็นไปในแนวทางเดียวกันหรือไม่อย่างไร
4. หากมีโอกาสควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการเรียนการสอนและการฝึกซ้อม จะช่วยให้การฝึกซ้อมของนักเรียนมีคุณภาพมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. (2523). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : มหามกุฏราชวิทยาลัย.
- กรมวิชาการ. (2545). **คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ศิลปะ สาระ ดนตรี**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กระทรวงธรรมการ. (2435). **พิกัดสำหรับการศึกษาเป็นหลักสูตรในโรงเรียนมูลสามัญ**. กรุงเทพฯ :
ลายมือเขียน.
- จรงค์ พุกกะณานนท์. (2542). **หลักการสอนเปียโน**. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรี้น ตั้งเฮาส์.
- จารุวรรณ สุริยวรรณ. (2549). **แนวทางการสอนดนตรี**. กรุงเทพฯ : ทริปเฟลด์ กรุ๊ป.
- ณัชชา โสคติยานุรักษ์. (2549). **จากประสบการณ์ครู**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธิ์ สุทธจิตร์. (2541). **พฤติกรรมกรรมการสอนดนตรี**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธิ์ สุทธจิตต์. (2545). **สาระดนตรีศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภันท์ จันทรอรทัยกุล. (2537). **เยาวชนไทยกับการเรียนเปียโน**. **วารสารเพลงดนตรี**. 1(2),
26-28.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประคอง วรรณสุด. (2525). **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล.
- ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์. (ม.ป.ป.). **วิธีการสอน**. ค้นเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2555. จาก
<http://fiddleday.wordpress.com/article/>
- ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์. (2547). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนไวโอลิน**. **วิทยานิพนธ์**
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล.
- พริยาภรณ์ เลขธรากร. (2552). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการซ้อมเปียโนของนักเรียนชั้นต้น โรงเรียนสอน**
ดนตรีเอื้ออารีย์. **วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล**.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2540). **สถิติทางการวิจัย**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- สุกรี เจริญสุข. (2529). **ศิลปะการเป่าแซกโซโฟน**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สุกรี เจริญสุข. (2544). **โฉมหน้าใหม่การปฏิรูปการศึกษาสาขาวิชาดนตรี**. **วารสารเพลงดนตรี**. 2,
50-65.
- สุกรี เจริญสุข. (ม.ป.ป.). **การศึกษาดนตรีในประเทศไทย**. ค้นเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2555.
จาก http://prathom.swu.ac.th/485204/06_journal.htm

- สุวัฒน์ วรดิลก. (2532). **ชีวิตและงานของครูเอื้อ สุนทรสนาน**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เพื่อชีวิต.
- ศุภชัย จันทร์สุวรรณ. (2539). สถาบันสอนนาฏศิลป์ ดนตรี ตามพระราชบัญญัติแห่งแรกในประเทศไทย. **วารสารศิลปกร**. 6(39), 54-59.
- อลงกรณ์ แก้วใหญ่. (2551). **การใช้แรงจูงใจของครูเปียโนในระดับชั้นต้น ตรีศึกษา : โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (เสรีเซ็นเตอร์)**. วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- อภิรักษ์ จันตะนี. (2538). **วิจัยทางธุรกิจ**. กรุงเทพฯ : วิ.เจ.พรินต์ติ้ง.
- Beijaard, D., Meijer, P. C., & Verloop, N., (2003). Reconsidering research on teachers, professional identity. **Teaching and Teacher Education**. 20, 107-128.
- Benham, S. J. (2004). **Music education as identity construction: An investigation of the Church music schools of the All-Ukrainian Union of associations of evangelical Christian- Baptists**. Unpublished doctoral dissertation the Eastman School of Music.
- Brewer, W. D. (2009). **Conceptions of effective teaching and role-identity development among preservice music education**. Unpublished doctoral dissertation Arizona State University.
- Cox, P. H. (1994). **The professional socialization of Arkansas music teacher as musicians and educators: The role of influential persons from childhood to post-college years**. Unpublished doctoral dissertation University of North Texas.
- Lewis, M. B. (2013). **How to Help Your Child Practice at Home**. Retrieved 10 May 2013. From http://www.marthabeth.com/helping_kids_practice.html

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ดร.ระวีวัฒน์ ไทยเจริญ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภาส ขวัญประดับ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไชยวุธ โกศล

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/พิเศษ

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงทิวพระยูรี

เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.ระวีวัฒน์ ไทยเจริญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายเทวินทร์ สงเคราะห์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรี(ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น โรงเรียนเปาภิพิศโลกดนตรีและศิลปะ ย่านเอกวาดใหญ่ จังหวัดสงขลา" โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษามหาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ ประธานกรรมการ

๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวดี เวียงไชยศรี)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๕๓๗๓-๓๐๐๐ ต่อ ๑๘๓๐, ๑๘๓๓

ที่ ศร ๐๕๖๔.๑๔/ พิเศษ

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกาศ ขวัญประดับ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายเทวินทร์ สงเคราะห์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคนตรี(คนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น โรงเรียนเป็ซิฟิคโลกคนตรีและศิลปะ อําเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา" โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ คร.มนัส วัฒนไชยอศ ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำงานวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร.ศ. นพ. เรือง ไข่อศ)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๕๕๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐, ๑๘๑๓

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/พิเศษ

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไชยวุธ โกศล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายเทวินทร์ สงเคราะห์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคนตรี(ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น โรงเรียนแปซิฟิกโลกคนตรีและศิลปะ ย่านเอกวาดใหญ่ จังหวัดสงขลา" โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัส เวียงไชยศรี
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย)

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๕๕๓-๓๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐, ๑๘๑๓

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/พิเศษ

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

๕ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนแปซิฟิกโกลด์สตรีและศิลปะ

เนื่องด้วย นายทวินทร์ สงเคราะห์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคนตรี(คนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาของนักเรียนเป็ย ในระดับชั้นต้น โรงเรียนแปซิฟิกโกลด์สตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ	ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์	กรรมการ

การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาที่ทำการวิจัยจำเป็นต้องใช้เครื่องมือในหน่วยงานของท่าน ดังนั้น จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล เพื่อนำข้อมูล ไปประกอบการวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ถาวณี เรืองไชยศรี
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐, ๑๘๑๑

โรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ (PACIFIC MUSIC & ARTS SCHOOL)

4-6 ซอย 2 ถ.จิระนคร ต.หาดใหญ่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110 โทรศัพท์ 074-343055, 074-244822

ที่ บัดศ.10/2556

10 เมษายน 2556

เรื่อง ขออนุญาตให้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ประธานหลักสูตรสาขาวิชาดนตรี

เนื่องด้วย นายเทวินทร์ สงเคราะห์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรี (ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลที่โรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ เพื่อทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนในระดับชั้นต้นโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา"

จึงเรียนมาเพื่อขอรับการขอความอนุเคราะห์ ซึ่งทางโรงเรียนมีความยินดีและอนุญาตให้เก็บข้อมูลเพื่อการนำข้อมูลไปประกอบการวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยการเก็บข้อมูลในครั้งนี้อันไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อโรงเรียน

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวอัญชิตี ตันวินิจ)

ผู้อำนวยการ

ภาคผนวก ค
แบบตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย
และผลการวิเคราะห์เครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้นโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอกาญจนาภิเษก จังหวัด สงขลา

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นเครื่องมือวิจัยที่ใช้ทำวิทยานิพนธ์เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้นของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอกาญจนาภิเษก จังหวัด สงขลา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมเปียโนของนักเรียนที่เรียนเปียโนระดับชั้นต้น ของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอกาญจนาภิเษก จังหวัด สงขลา คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย เพื่อศึกษาปัจจัยในด้านต่างๆที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมเปียโนของนักเรียนที่เรียนเปียโนระดับชั้นต้น เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา แก้ไขปรับปรุง การเรียนการสอนเปียโนของนักเรียนระดับชั้นต้น เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของทั้งผู้เรียนและผู้สอน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านจึงใคร่ขอความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามตามความเป็นจริง การตอบแบบสอบถามนี้ใช้เพื่อการศึกษา การทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขา ดนตรีศึกษา หลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา แบบสอบถามมีจำนวน 5 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านครอบครัว

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการซ้อม

ตอนที่ 4 ปัจจัยด้านความคาดหวัง

ตอนที่ 5 ปัจจัยด้านแรงจูงใจ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียน

ให้ท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

อายุต่ำกว่า 7 ปี อายุ 7-9 ปี อายุ 10-18 ปี 19 ปีขึ้นไป

3. เริ่มเรียนดนตรีเมื่ออายุ

อายุต่ำกว่า 7 ปี อายุ 7-9 ปี อายุ 10-18 ปี อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. ระยะเวลาการเรียนเปียโนต่อ 1 ครั้ง

20-30 นาที 30 – 45 นาที
 45-60 นาที มากกว่า 60 นาที

5. จำนวนครั้งที่เรียนต่อ 1 สัปดาห์

1 ครั้งต่อ สัปดาห์ มากกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์
 อื่นๆ (โปรดระบุ)

6. จำนวนครั้งที่ซ้อมต่อ 1 สัปดาห์

น้อยกว่า 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์
 4-6 ครั้ง ต่อสัปดาห์
 ซ้อมทุกวัน
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. ระยะเวลาในการซ้อมต่อ 1 ครั้ง

น้อยกว่า 30 นาทีต่อครั้ง
 30-60 นาทีต่อครั้ง
 มากกว่า 60 นาทีต่อครั้ง
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

8. นักเรียนมีเปียโนส่วนตัวที่บ้าน

มี ไม่มี

**เกณฑ์การประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับ
วัตถุประสงค์การประเมิน**

- 1 แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมิน
0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมิน
-1 แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมิน

โปรดประเมินความคิดเห็นของท่านในแต่ละข้อความดังนี้

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านครอบครัว

ให้ท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นหรือความเป็นจริงมากที่สุดเพียงช่องเดียว

ปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อม ของนักเรียนเปียโนระดับขั้นต้น	ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
	สอดคล้อง +1	ไม่ แน่ใจ 0	ไม่ สอดคล้อง -1	
9. ผู้ปกครองมีความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน เปียโน				
10. ผู้ปกครองสามารถเล่นเปียโนหรือปฏิบัติ บทเรียนเปียโนของนักเรียนได้				
11. ผู้ปกครองสามารถสนับสนุนให้นักเรียน ฝึกซ้อมเป็นประจำ				
12. ผู้ปกครองควบคุมการฝึกซ้อมของผู้เรียน				
13. ผู้ปกครองเข้าใจกระบวนการฝึกซ้อม ดนตรี				

**เกณฑ์การประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับ
วัตถุประสงค์การประเมิน**

- 1 แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมิน
0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมิน
-1 แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมิน

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการฝึกซ้อมเปียโนของนักเรียน

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการฝึกซ้อมของ นักเรียนเปียโนระดับขั้นต้น	ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
	สอดคล้อง +1	ไม่ แน่ใจ 0	ไม่ สอดคล้อง -1	
14. ครูผู้สอนวางแผนการฝึกซ้อมสำหรับ นักเรียน				
15. โรงเรียนดนตรีสนับสนุนให้นักเรียนมา ฝึกซ้อมที่โรงเรียน				
16. นักเรียนสามารถใช้เปียโนที่โรงเรียน ฝึกซ้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
17. สภาพห้องฝึกซ้อม				
18. นักเรียนฝึกซ้อมดนตรีที่บ้านเป็นประจำ				
19. นักเรียนมีห้องซ้อมที่บ้านอย่างเหมาะสม (แสงสว่างเพียงพอ อุณหภูมิเหมาะสม สะอาด สะดวก)				
20. นักเรียนสามารถฝึกซ้อมที่บ้านได้ ตลอดเวลาที่ต้องการ				

**เกณฑ์การประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับ
วัตถุประสงค์การประเมิน**

- 1 แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมิน
0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมิน
-1 แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมิน

ตอนที่ 4 ปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการเรียนดนตรี ของนักเรียนเปียโนระดับขั้นต้น

ปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการเรียนดนตรี ของนักเรียนเปียโนระดับขั้นต้น	ความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
	สอดคล้อง +1	ไม่ แน่ใจ 0	ไม่ สอดคล้อง -1	
21. นักเรียนต้องการเรียนดนตรีเพื่อสอบรับ ใบประกาศนียบัตรรับรองความสามารถพิเศษ				
22. นักเรียนต้องการเรียนดนตรีเพื่อพัฒนา ไปสู่ความเป็นเลิศ (เรียนดนตรีอย่างจริงจัง)				
23. ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนดนตรี เพื่อสอบรับใบประกาศนียบัตรรับรอง ความสามารถพิเศษ				
24. ผู้ปกครองคาดหวังว่าให้นักเรียนพัฒนา ทักษะทางดนตรีเพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศ				
25. ผู้ปกครองคาดหวังว่าให้นักเรียนศึกษาต่อ ด้านดนตรีระดับสูงต่อไป				

**เกณฑ์การประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับ
วัตถุประสงค์การประเมิน**

- 1 แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมิน
0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมิน
-1 แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมิน

ตอนที่ 5 ปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อการเรียนดนตรี ของนักเรียนเปียโนระดับขั้นต้น

ปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อการเรียนดนตรี ของนักเรียนเปียโนระดับขั้นต้น	ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
	สอดคล้อง +1	ไม่ แน่ใจ 0	ไม่ สอดคล้อง -1	
26. ผู้ปกครองมีการให้รางวัล/คำชมเมื่อนักเรียน ฝึกซ้อมเป็นประจำ				
27. ครูผู้สอนมีการให้รางวัล/คำชมเมื่อนักเรียน ฝึกซ้อมเป็นประจำ				
28. ผู้ปกครองมีการให้รางวัล/คำชมเมื่อนักเรียน สามารถพัฒนาทักษะการบรรเลงเปียโนได้ดีขึ้น				
29. ครูผู้สอนมีการให้รางวัล/คำชมเมื่อนักเรียน สามารถพัฒนาทักษะการบรรเลงเปียโนได้ดีขึ้น				
30. โรงเรียนจัดกิจกรรมแสดงดนตรีเพื่อพัฒนา ทักษะการบรรเลงของนักเรียน				

ตารางแสดงผลการหาค่าความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การศึกษา

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				ค่าความ สอดคล้อง	แปลความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม		
1	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
2	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
3	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
4	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
5	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
6	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
7	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
8	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
9	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
10	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
11	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
12	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
13	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
14	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
15	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
16	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
17	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
18	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
19	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
20	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
21	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
22	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
	IOC				0.94	
	ค่าสูงสุด				1	
	ค่าต่ำสุด				0.67	

ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
V9	67.6000	141.3517	.5549	.8726
V10	68.1667	149.5230	.3119	.8799
V11	67.0000	141.9310	.5666	.8723
V12	67.3333	142.1609	.5759	.8721
V13	67.3000	140.9069	.5740	.8720
V14	66.3000	140.1483	.6834	.8690
V15	66.6667	139.6092	.7107	.8682
V16	66.5667	140.1851	.6142	.8707
V17	66.3000	142.0793	.6024	.8714
V18	67.5667	147.4264	.3948	.8775
V19	67.3667	148.7920	.2832	.8816
V20	66.8333	154.5575	.0545	.8916
V21	65.8667	158.6713	-.0430	.8869
V22	66.4333	148.9437	.3771	.8779
V23	66.0333	150.5161	.2771	.8808
V24	66.2667	142.7540	.6498	.8706
V25	66.5333	140.6023	.7651	.8677
V26	66.8000	143.7517	.4218	.8774
V27	66.6667	146.9885	.4785	.8753
V28	66.7333	140.8230	.5557	.8726
V29	66.4333	147.0816	.5718	.8738
V30	66.5333	145.4299	.5640	.8732

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 22

Alpha = .8804

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้นโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรี และศิลปะ อำเภอกาญจนบุรี จังหวัด สงขลา

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นเครื่องมือวิจัยที่ใช้ทำวิทยานิพนธ์เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้นของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอกาญจนบุรี จังหวัด สงขลา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมเปียโนของนักเรียนที่เรียนเปียโนระดับชั้นต้น ของโรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอกาญจนบุรี จังหวัด สงขลา คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย เพื่อศึกษาปัจจัยในด้านต่างๆที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมเปียโนของนักเรียนที่เรียนเปียโนระดับชั้นต้น เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา แก้ไขปรับปรุง การเรียนการสอนเปียโนของนักเรียนระดับชั้นต้น เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของทั้งผู้เรียนและผู้สอน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านจึงใคร่ขอความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามตามความเป็นจริง การตอบแบบสอบถามนี้ใช้เพื่อการศึกษา การทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขา ดนตรีศึกษา หลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ผู้ตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลกระทบจากการตอบแบบสอบถามใดๆทั้งสิ้น แบบสอบถามมีจำนวน 5 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านครอบครัว

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการซ้อม

ตอนที่ 4 ปัจจัยด้านความคาดหวัง

ตอนที่ 5 ปัจจัยด้านแรงจูงใจ

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียน

ให้ท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

อายุต่ำกว่า 7 ปี 7-9 ปี 10-18 ปี 19ปีขึ้นไป

3. เริ่มเรียนดนตรีเมื่ออายุ

อายุต่ำกว่า 7 ปี 7-9 ปี 10-18 ปี อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. ระยะเวลาการเรียนเปียโนต่อ 1 ครั้ง

20-30 นาที 30 – 45 นาที
 45-60 นาที มากกว่า 60 นาที

5. จำนวนครั้งที่เรียนต่อ 1 สัปดาห์

1 ครั้งต่อ สัปดาห์ มากกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์
 อื่นๆ (โปรดระบุ)

6. จำนวนครั้งที่ซ้อมต่อ 1 สัปดาห์

น้อยกว่า 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์
 4-6 ครั้ง ต่อสัปดาห์
 ซ้อมทุกวัน
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. ระยะเวลาในการซ้อมต่อ 1 ครั้ง

น้อยกว่า 30 นาทีต่อครั้ง
 30-60 นาทีต่อครั้ง
 มากกว่า 60 นาทีต่อครั้ง
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

8. นักเรียนมีเปียโนส่วนตัวที่บ้าน

มี ไม่มี

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านครอบครัว

ให้ท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นหรือความเป็นจริงมากที่สุดเพียงช่องเดียว

ปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของ นักเรียนเปียโนระดับขั้นต้น	ตรงกับความเป็นจริง				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
9. ผู้ปกครองมีความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนเปียโน					
10. ผู้ปกครองสามารถเล่นเปียโนหรือปฏิบัติบทเรียนเปียโนของนักเรียนได้					
11. ผู้ปกครองสามารถสนับสนุนให้นักเรียนฝึกซ้อมเป็นประจำ					
12. ผู้ปกครองควบคุมการฝึกซ้อมของผู้เรียน					
13. ผู้ปกครองเข้าใจกระบวนการฝึกซ้อมดนตรี					

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการฝึกซ้อมเปียโนของนักเรียน

ให้ท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นหรือความเป็นจริงมากที่สุดเพียงช่องเดียว

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการฝึกซ้อมของนักเรียน เปียโนระดับขั้นต้นที่โรงเรียน	ตรงกับความเป็นจริง				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
14. ครูผู้สอนวางแผนการฝึกซ้อมสำหรับนักเรียน					
15. โรงเรียนดนตรีสนับสนุนให้นักเรียนมาฝึกซ้อมที่โรงเรียน					
16. นักเรียนสามารถใช้เปียโนที่โรงเรียนฝึกซ้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
17. สภาพห้องฝึกซ้อม					

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการฝึกซ้อมของนักเรียน เปียโนระดับขั้นต้นที่บ้าน	ตรงกับความเป็นจริง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
18. นักเรียนฝึกซ้อมดนตรีที่บ้านเป็นประจำ					
19. นักเรียนมีห้องซ้อมที่บ้านอย่างเหมาะสม (แสงสว่างเพียงพอ อุณหภูมิเหมาะสม สะอาด สะดวก)					
20. นักเรียนสามารถฝึกซ้อมที่บ้านได้ตลอดเวลาที่ต้องการ					

ตอนที่ 4 ปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการเรียนดนตรี ของนักเรียนเปียโนระดับขั้นต้น

ให้ท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นหรือความเป็นจริงมากที่สุดเพียงช่องเดียว

ปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการเรียนดนตรีของ นักเรียนเปียโนระดับขั้นต้น	ตรงกับความเป็นจริง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
21. นักเรียนต้องการเรียนดนตรีเพื่อสอบรับใบประกาศนียบัตรรับรองความสามารถพิเศษ					
22. นักเรียนต้องการเรียนดนตรีเพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศ (เรียนดนตรีอย่างจริงจัง)					
23. ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนดนตรีสอบรับใบประกาศนียบัตรรับรองความสามารถพิเศษ					
24. ผู้ปกครองคาดหวังว่าให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางดนตรีเพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศ					
25. ผู้ปกครองคาดหวังว่าให้นักเรียนศึกษาต่อด้านดนตรีระดับสูงต่อไป					

ตอนที่ 5 ปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อการเรียนดนตรี ของนักเรียนเปียโนระดับขั้นต้น

ให้ท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นหรือความเป็นจริงมากที่สุดเพียงช่องเดียว

ปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อการเรียนดนตรีของนักเรียนเปียโนระดับขั้นต้น	ตรงกับความเป็นจริง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
26. ผู้ปกครองมีการให้รางวัล/คำชมเมื่อนักเรียนฝึกซ้อมเป็นประจำ					
27. ครูผู้สอนมีการให้รางวัล/คำชมเมื่อนักเรียนฝึกซ้อมเป็นประจำ					
28. ผู้ปกครองมีการให้รางวัล/คำชมเมื่อนักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการบรรเลงเปียโนได้ดีขึ้น					
29. ครูผู้สอนมีการให้รางวัล/คำชมเมื่อนักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการบรรเลงเปียโนได้ดีขึ้น					
30. โรงเรียนจัดกิจกรรมแสดงดนตรีเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงของนักเรียน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมของนักเรียนเปียโนระดับขั้นต้น

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ

รูปตัวอย่างเนื้อหาหนังสือเปียโนระดับชั้นต้น

รูปตัวอย่างเนื้อหาหนังสือเปียโนระดับขั้นต้น

โดยทางโรงเรียนแบชฟิคโลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ได้ใช้หนังสือเปียโนของ Alfred's Premier Piano Course

Semibreve in 3/4
Rest for a whole bar.

In 3/4 time, the semibreve rest gets 3 counts.

Count: 1 - 2 - 3
or: Rest - 2 - 3

Writing Time
Write the following semibreves:
Bass F Middle C

Waltzing
Moderate waltz tempo

Name notes:

Hands play together.

Closer Look Trace the Bass F line in Waltzing with a red marker or crayon.

Duet: Student plays one octave higher.

Moderate waltz tempo

New Note F
a step down from Treble G

Treble F is written in the 1st space of the treble staff.

Space 1 →

step down

step down

My Kite
Smoothly

Name notes:

Closer Look Trace the Treble G line in My Kite with a blue marker or crayon. Trace the Bass F line with a red marker or crayon.

Duet: Student plays two octaves higher.

Smoothly

Ludwig van Beethoven (1770-1827), born in Bonn, Germany, composed some of the greatest music ever written. Even though he lost his hearing later in life, he continued to write great masterpieces, including the popular Ode to Joy from his Ninth Symphony.

Sight-Reading

Play and say the note names as quickly as you can, 3 times each day. Use the correct fingering.

Ode to Joy

(Theme from the Ninth Symphony)

Steady and strong

Name notes:

5

Ludwig van Beethoven

Duet: Student plays one octave higher.

Steady and strong

Closer Look

Circle each landmark note in Ode to Joy.

New Notes B and A

step down from Middle C

A step down from Middle C is B.
A step down from B is A.

Starting with Middle C, point to the notes on the staff as you say, "line-space-line, C-B-A."

Rhythm Review

On your lap, tap each rhythm 3 times daily as you count aloud.

Snowy Day

Moderate waltz tempo

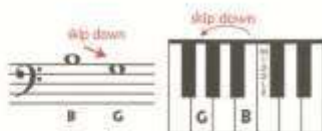
Name notes:

Duet: Student plays one octave higher.

Moderate waltz tempo

Skip Down from B

A skip down from B is G.
Starting with B, point to the note on the staff as you say, "space-space, B-C."

Franz Joseph Haydn (1732–1809) is known as the father of the symphony. In *Surprise Symphony*, Haydn used sudden loud accents as a musical joke—supposedly to wake members of the audience who had fallen asleep. Haydn and Mozart, both from Austria, were friends and admired each other's music.

Haydn's Surprise

(Theme from *Surprise Symphony*)

Moderately Franz Joseph Haydn

Name notes.

The melody for the duet on page 57 contains many skips. Your teacher will show you how to play it.

Moderately
 Both hands *tra*

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791), a musical genius, was born in Salzburg, Austria. His father began teaching him piano when he was only four years old. Mozart wrote *Eine Kleine Nachtmusik* (A Little Night Music) for orchestra in 1787.

Sight-Reading

Play and say the note names as quickly as you can, 3 times each day. Use the correct fingering.

Eine Kleine Mozart

(Theme from *Eine Kleine Nachtmusik*)

Lively Wolfgang Amadeus Mozart

Name notes.

Duet: Student plays one octave higher.

Lively

Theory Book page 7
Performance Book page 3

Rhythm Review

Count: 1-2 3-4 1 2 3-4

Tip and count the rhythm.

Walk to School

Moderate and steady

slipping up

When I walk to school, I meet friends who go there, too.

We walk down the street, making rhythm with our feet.

1 2 3-4, walk some more, 1 2 3-4, can't be laid

slipping down

Duet: Students play one octave higher.

Moderate and steady

New Note A

Step up from Treble C.

Workout 2 Hands Together

Play 3 times each day.

Green Tea

Relaxed

Name
 Note

Dum! Students play one octave higher

Staccato

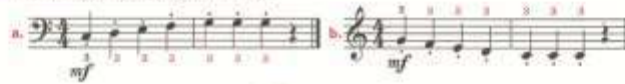
Staccato means to play the notes short and detached.

A dot over or under a note means to play staccato.

Workout 5 Tapping on My Door

- Make a loose fist with your LH. Lightly tap the closed keyboard cover with your knuckles, using a relaxed wrist to raise and lower your fist.
- Then uncurl your fingers into a rounded hand position. Using finger 3, tap 7 times on the keyboard cover with the same tapping motion.
- Repeat with RH.
- Using the same technique, play the following exercises. The 3rd finger moves quickly off the keys.

Crispy Chips

© 2018 G49

Closer Look

Clap and count this rhythm: ♩ ♩ ♩ ♩
Circle this rhythm pattern 4 times in Crispy Chips.

The Bells of St. Joseph

CD RV12 GM 28

A **fermata** over or under a note means to hold the note longer than its rhythmic value.

Joyfully *f*

3 *Name interval.*

Press sustain pedal and hold throughout. *Name interval.*

5

3 *Name interval.* *5th*

9 *gradually softer to end* *Move RH up* *8va* *p*

Premier Performer

Remember to play The Bells of St. Joseph with level wrists and strong fingertips.

Finding 4ths and 5ths

a. Play then play the note that is up a 5th. Name the note. _____

c. Play then play the note that is down a 4th. Name the note. _____

b. Play then play the note that is up a 4th. Name the note. _____

d. Play then play the note that is down a 5th. Name the note. _____

Hot Air Balloon

35

Theory Book: page 25

Flowing gently Name note.

p Way up high in the sky, see the

hot air bal- loon Tie *gradually louder* gently wings

f with- out wings. Will *gradually softer* come back down soon? *p*

rit.

Duet: Student plays one octave higher:

Flowing gently

CD 13/54 CM 27 *pp*

stacc.

mf *rit.* *pp*

ภาคผนวก จ
แบบตอบรับวารสารเผยแพร่บทความวิจัย

ภาคผนวก ช
ตำนานประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษ

FACULTY OF BUSINESS & ACCOUNTANCY

Certificate of Attendance

This is to certify that

MR. TEWIN SONGKHROH

Postgraduate student of BSRU

Has visited the Faculty of Business and Accountancy

**FOR THE PURPOSE OF ENGLISH TRAINING
COURSE**

on

20th January 2010

**ASSOC. PROF. DR. M. FAZILAH ABDUL SAMAD
DEAN**

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล	นายเทวินทร์ สงเคราะห์
วัน เดือน ปีเกิด	6 ธันวาคม 2514
สถานที่เกิด	สงขลา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2545	ศิลปศาสตรบัณฑิต ดนตรี (ดนตรีสากล) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
พ.ศ. 2555	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน	อาจารย์สอนวิชาเปียโนที่โรงเรียนแปซิฟิก โลกดนตรีและศิลปะ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พ.ศ. 2545 – ปัจจุบัน

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล

เทวินทร์ สงเคราะห์

วัน เดือน ปีเกิด

6 ธันวาคม 2514

สถานที่เกิด

สงขลา

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2545

ศิลปศาสตรบัณฑิต ดนตรี (ดนตรีสากล)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ.2555

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรีศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

อาจารย์สอนเปียโนที่โรงเรียนแปซิฟิกโลกดนตรีและศิลปะ

อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พ.ศ.2545- ปัจจุบัน